

บทที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ในบทนี้ประกอบด้วยหัวข้อหลัก ได้แก่

1. แนวทางการศึกษา
2. แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

5.1 แนวทางการศึกษา

การศึกษานหาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ทางด้านวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องจากการสำรวจเบื้องต้น และค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร เพื่อหาอาคารตัวอย่างที่แสดงออกถึงลักษณะไทย โดยมี การอ้างอิงรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะกายภาพตลอดจนหลักการ หรือวิธีการ ดั้งเดิมของวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาลักษณะไทยและในการสร้าง ภาพจำลองด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ "Photoshop" สำหรับใช้ประกอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม จากกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างละ 150 คน เพื่อศึกษาค่าความเป็นลักษณะไทยและ ค่าความเหมาะสม จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกได้ สร้างสรรค์ขึ้น โดยการเปรียบเทียบลักษณะที่ปรากฏระหว่างภาพจริงกับภาพจำลอง และนำค่าความเป็นลักษณะ ไทยและค่าความเหมาะสมดังกล่าวของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง มาเปรียบเทียบเพื่อหาค่าการรับรู้ลักษณะไทยและการ ยอมรับการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ตลอดจนเพื่อหาค่าความคิด เห็นทั่วไปเกี่ยวกับแนวคิดหลัก ๆ ในเรื่องวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องดังกล่าว

การกำหนดตัวแปร

การกำหนดตัวแปรในการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เกี่ยวกับวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่ เกี่ยวข้องที่ได้จากการค้นคว้าเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง และสิ่งที่ปรากฏในงานสถาปัตยกรรมในอดีตและปัจจุบัน โดยแบ่ง ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ตัวแปรด้านรูปแบบกายภาพ ได้แก่

- ตัวแปรควบคุม ได้แก่ รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ (อาคารตัวอย่างที่เลือกศึกษา) ที่ควบคุมสภาพแวดล้อมนอกเหนือจากตัวแปรด้านรูปแบบที่ทำการศึกษา
- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรด้านรูปแบบที่ทำการศึกษา เช่น ชนิดของวัสดุก่อสร้าง สีของ วัสดุก่อสร้าง ฯลฯ
- ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้าง และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

2. ตัวแปรด้านสังคมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

- ตัวแปรควบคุม ได้แก่ อายุ เพศ และระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ กลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป
- ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้และการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

การกำหนดตัวแปรด้านรูปแบบที่ทำการศึกษจากทฤษฎี และเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจากอาคารตัวอย่าง มีประเด็นศึกษาด้านวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ที่ถูกกำหนดให้เป็นตัวแปรด้านองค์ประกอบกายภาพที่ทำการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ชนิดของวัสดุก่อสร้าง
2. สีของวัสดุก่อสร้าง
3. คุณค่าของวัสดุก่อสร้าง
4. ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้าง
5. ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้าง
6. การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะ

การหาค่าประเด็นที่ศึกษา

จากวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ข้างต้น (ดูบทที่ 1) แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ทางด้านวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จากกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ คือ

1. การศึกษาหาค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีในงานสถาปัตยกรรมไทย สมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น โดยการเปรียบเทียบลักษณะที่ปรากฏในภาพ ระหว่างภาพจริงกับภาพจำลอง แบบสอบถามมีการกำหนดค่าระดับในการประเมิน โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1 แทนค่า ระดับความเป็นลักษณะไทยน้อยที่สุด
- 2 แทนค่า ระดับความเป็นลักษณะไทยน้อย
- 3 แทนค่า ระดับความเป็นลักษณะไทยปานกลาง
- 4 แทนค่า ระดับความเป็นลักษณะไทยมาก
- 5 แทนค่า ระดับความเป็นลักษณะไทยมากที่สุด

2. การศึกษาหา**ค่าความเหมาะสม**จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น โดยการเปรียบเทียบลักษณะที่ปรากฏในภาพ ระหว่างจริงกับภาพจำลองแบบสอบถามมีการกำหนดค่าระดับในการประเมิน โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1 แทนค่า ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด
- 2 แทนค่า ระดับความเหมาะสมน้อย
- 3 แทนค่า ระดับความเหมาะสมปานกลาง
- 4 แทนค่า ระดับความเหมาะสมมาก
- 5 แทนค่า ระดับความเหมาะสมมากที่สุด

3. การศึกษาหา**ค่าการรับรู้ลักษณะไทย**จากความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ทางสถาปัตยกรรมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการเปรียบเทียบ**ค่าความเป็นลักษณะไทย**จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องข้างต้น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ได้จากการประเมินแบบสอบถาม การกำหนดค่าระดับในการประเมิน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1 แทนค่า ระดับการรับรู้ลักษณะไทยน้อยที่สุด
- 2 แทนค่า ระดับการรับรู้ลักษณะไทยน้อย
- 3 แทนค่า ระดับการรับรู้ลักษณะไทยปานกลาง
- 4 แทนค่า ระดับการรับรู้ลักษณะไทยมาก
- 5 แทนค่า ระดับการรับรู้ลักษณะไทยมากที่สุด

4. การศึกษาหา**ค่าการยอมรับลักษณะไทย** จากความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ทางสถาปัตยกรรมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการเปรียบเทียบ**ค่าความเหมาะสม**จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องข้างต้น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ได้จากการประเมินแบบสอบถาม การกำหนดค่าระดับในการประเมิน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1 แทนค่า ระดับการยอมรับลักษณะไทยน้อยที่สุด
- 2 แทนค่า ระดับการยอมรับลักษณะไทยน้อย
- 3 แทนค่า ระดับการยอมรับลักษณะไทยปานกลาง
- 4 แทนค่า ระดับการยอมรับลักษณะไทยมาก
- 5 แทนค่า ระดับการยอมรับลักษณะไทยมากที่สุด

5. การศึกษาความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ในด้านวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาคำความเห็นในคำถามที่ผู้วิจัยถามนำ แบบสอบถามมีการกำหนดค่าระดับในการประเมิน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

- 1 แทนค่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 แทนค่า ไม่เห็นด้วย
- 3 แทนค่า เป็นกลาง
- 4 แทนค่า เห็นด้วย
- 5 แทนค่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการสุ่มตัวอย่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป กลุ่มละ 150 คน จากหน่วยงานเอกชนและหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ถือเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ค่อนข้างน้อย ถ้าเปรียบเทียบโดยการใช้สัดส่วนจากจำนวนสถาปนิก 5,563 คน จากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ได้รวบรวมไว้ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2540 เนื่องจากมีข้อจำกัดในการวิจัยบางประการ อย่างไรก็ตาม ในการสุ่มตัวอย่างได้ครอบคลุมประชากรทั้งในหน่วยงานราชการและเอกชน ซึ่งมีประชากรเป็นกลุ่ม ทำให้มีความสะดวกในการเก็บข้อมูลและเลือกสุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพได้

การพิสูจน์สมมติฐาน

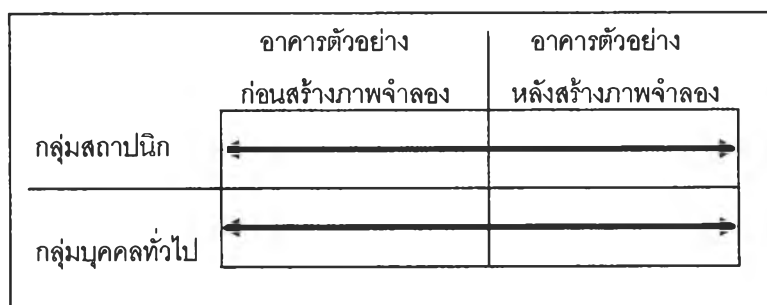
การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังต่อไปนี้

1. การใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีใหม่ เป็นแนวทางที่สามารถใช้พัฒนาสถาปัตยกรรมไทยได้ จากการสืบสานรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีต
2. ค่าความเป็นลักษณะไทย และค่าความเหมาะสมขึ้นอยู่กับการประยุกต์ใช้รูปแบบของวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่มีลักษณะใกล้เคียงกับรูปแบบในอดีต มากกว่าการใช้รูปแบบของวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่ต่างไปจากรูปแบบในอดีต
3. การรับรู้และการยอมรับลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม โดยกลุ่มสถาปนิกสามารถทำความเข้าใจลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ดังนั้น ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าความเหมาะสมระหว่าง กลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปจึงมีความแตกต่างกัน

5.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

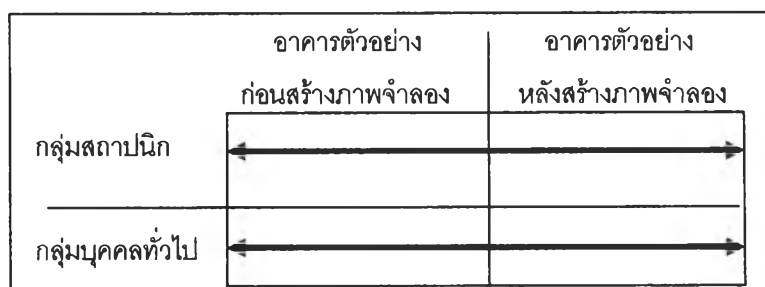
การวิเคราะห์ลักษณะไทยและความเหมาะสมในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง (อันได้แก่ ชนิดของวัสดุก่อสร้าง สีของวัสดุก่อสร้าง คุณค่าของวัสดุก่อสร้าง ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้าง ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้าง และการใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีศิลปะ) ของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีแนวทางการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น โดยเปรียบเทียบลักษณะที่ปรากฏระหว่างภาพจริงกับภาพจำลอง ได้แก่
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

แผนภูมิที่ 5.1 แสดงการจับคู่วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย

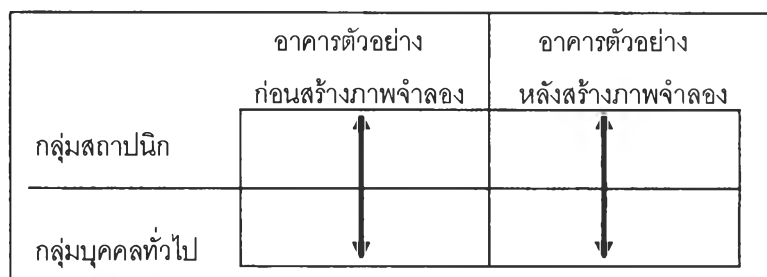
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น เปรียบเทียบลักษณะที่ปรากฏระหว่างภาพจริงกับภาพจำลอง ได้แก่
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

แผนภูมิที่ 5.2 แสดงการจับคู่วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ตามค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

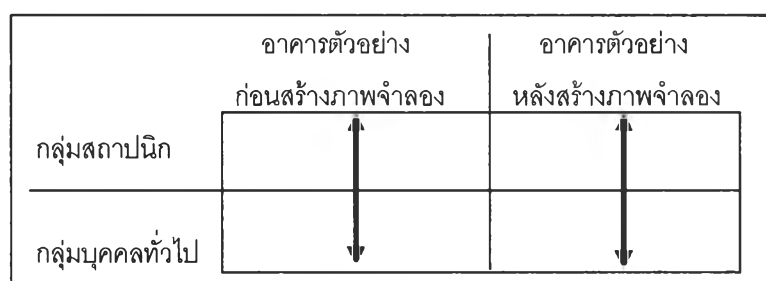
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการสร้างภาพจำลอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แผนภูมิที่ 5.3 แสดงการจับคู่วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย

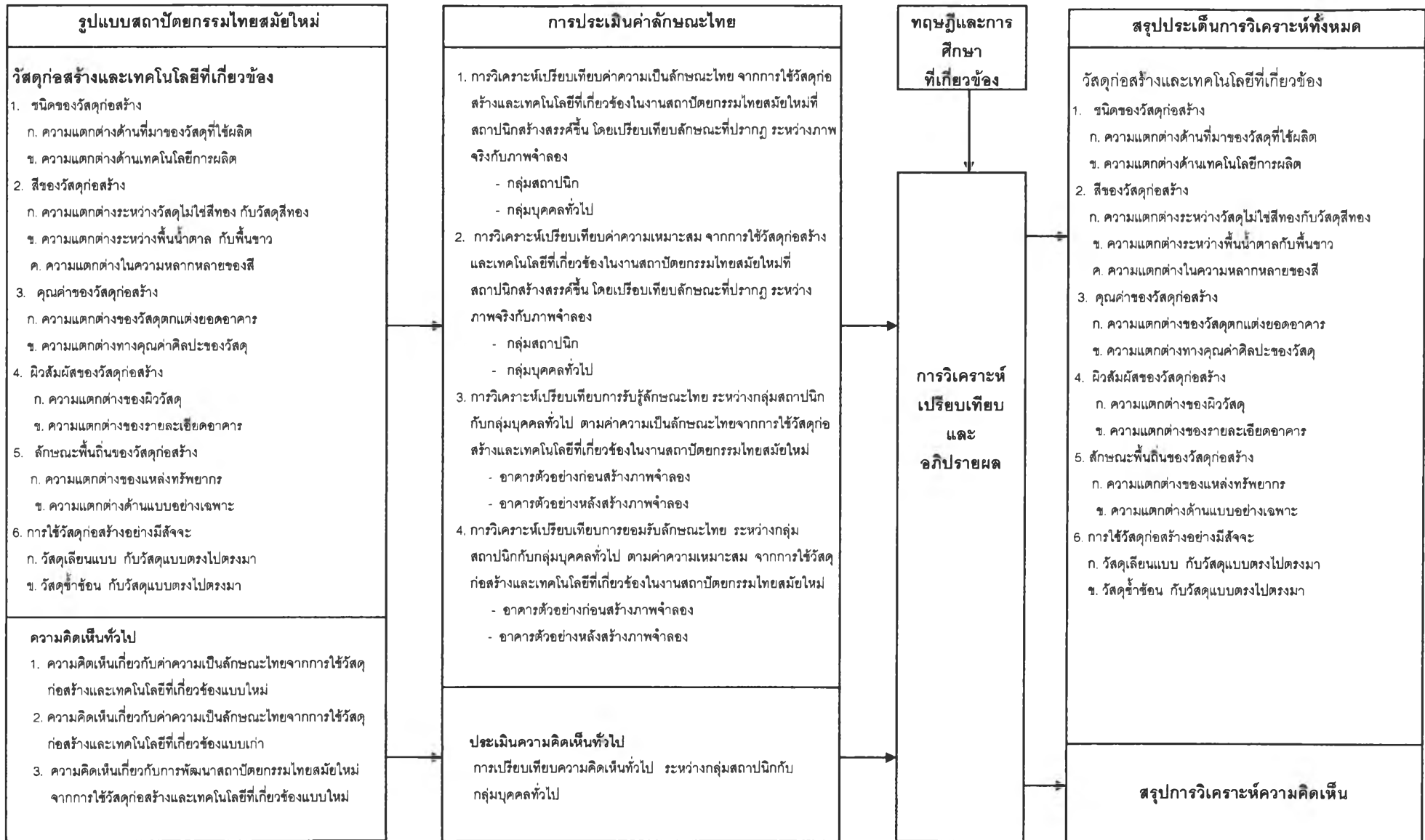
4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ตามค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่

- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยที่สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยจากการสร้างภาพจำลอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แผนภูมิที่ 5.4 แสดงการจับคู่วิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย

5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ **ความคิดเห็นทั่วไปและแนวทางการพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่** เกี่ยวกับ**วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง** มีการจำแนกหัวข้อวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้
- ก. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้**วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบใหม่** ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเลือกใช้**วัสดุก่อสร้างแบบใหม่** แสดงถึงลักษณะสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ได้อย่างชัดเจน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ควรใช้**วัสดุก่อสร้างแบบใหม่**เป็นวัสดุฯ ครอบคลุมส่วนใหญ่ของอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้**วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีแบบใหม่**ในการก่อสร้างอาคาร ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
- ข. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้**วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่า** ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสมควรมีการนำ**วัสดุก่อสร้างแบบเก่า**มาใช้ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ควรมีการพัฒนาจากรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตเท่านั้น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
- ค. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการ**พัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่** จากการใช้**วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง** ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากสถาปัตยกรรมไทยเดิมอย่างมาก เนื่องจากการใช้**วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีสมัยใหม่** ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป
 - การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงทาง**วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง** ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

แผนภูมิที่ 5.5 โครงสร้างการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

5.3 การวิเคราะห์ลักษณะไทยในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องของกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไป วิเคราะห์ตามลำดับประเด็นการศึกษา ดังนี้

- 5.3.1 ชนิดของวัสดุก่อสร้าง
- 5.3.2 สีของวัสดุก่อสร้าง
- 5.3.3 คุณค่าของวัสดุก่อสร้าง
- 5.3.4 ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้าง
- 5.3.5 ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้าง
- 5.3.6 การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะ

ในแต่ละประเด็นการศึกษา ประกอบด้วยหัวข้อการวิเคราะห์ 4 หัวข้อ ได้แก่

- การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย
- การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย

และอภิปรายสรุปในตอนท้าย โดยรวมคู่การวิเคราะห์ คือ ค่าความเป็นลักษณะไทยกับการรับรู้ลักษณะไทย และค่าความเหมาะสมกับการยอมรับลักษณะไทย

5.3.1 ชนิดของวัสดุก่อสร้าง

การศึกษา เรื่องชนิดของวัสดุก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่

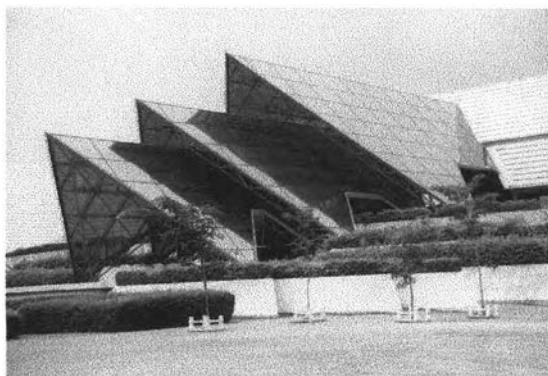
- ความแตกต่างด้านที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิต : วัสดุสังเคราะห์กับวัสดุธรรมชาติ
- ความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการผลิต : วัสดุธรรมดาทั่วไปกับวัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง

ได้ผลการวิเคราะห์ ตามลักษณะกายภาพของการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

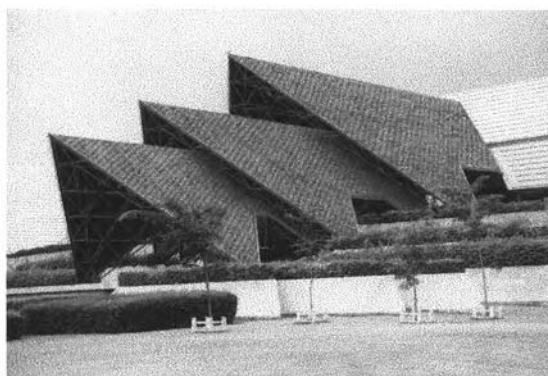
ดังต่อไปนี้

ก. ความแตกต่างด้านที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิต มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุสังเคราะห์

วัสดุธรรมชาติ

ภาพที่ 5.1ก การใช้วัสดุสังเคราะห์กับการใช้วัสดุธรรมชาติ

1ก-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติ (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.1ก-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์กับการใช้วัสดุธรรมชาติ

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุสังเคราะห์	2.44	0.77	10.13*	2.21	0.76	19.23*
วัสดุธรรมชาติ	3.43	0.87		3.95	0.73	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.1ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ เปรียบเทียบกับการใช้วัสดุธรรมชาติของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสังเคราะห์ต่ำกว่าการใช้วัสดุธรรมชาติ โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย

และปานกลางค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสังเคราะห์เปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสังเคราะห์ต่ำกว่าการใช้วัสดุธรรมชาติ โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสังเคราะห์เปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติมีความแตกต่างกัน

1ก-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติ (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.1ก-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์กับการใช้วัสดุธรรมชาติ

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุสังเคราะห์	3.65	0.88	10.29*	3.62	0.96	5.82*
วัสดุธรรมชาติ	2.31	1.02		2.85	0.92	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.1ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุสังเคราะห์สูงกว่าการใช้วัสดุธรรมชาติ โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุสังเคราะห์เปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมชาติมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุสังเคราะห์สูงกว่าการใช้วัสดุธรรมชาติ โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุสังเคราะห์เปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมชาติมีความแตกต่างกัน

1ก-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติ (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทยระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1ก-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์กับการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุสังเคราะห์	2.44	0.77	2.21	0.76	2.71*
วัสดุธรรมชาติ	3.43	0.87	3.95	0.73	-5.59*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสังเคราะห์สูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยค่อนข้างน้อยทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุสังเคราะห์ได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุธรรมชาติได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

1ก-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติ (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1ก-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์กับการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุสังเคราะห์	3.65	0.88	3.62	0.96	0.25
วัสดุธรรมชาติ	2.31	1.02	2.85	.92	-4.77*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุสังเคราะห์ใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุสังเคราะห์ได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมชาติต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างน้อย ตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติ ได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *มีความแตกต่างกัน*

อภิปรายสรุปเรื่องชนิดของวัสดุก่อสร้าง ในประเด็นความแตกต่างทางด้านที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิต กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุธรรมชาติ (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ต่ำกว่าการใช้วัสดุธรรมชาติ สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากโดยทั่วไปสถาปัตยกรรมไทยมีการใช้วัสดุธรรมชาติเป็นหลัก วัสดุที่นำมาจากธรรมชาติโดยตรง เช่น ไม้ ไม้ไผ่ ลำไผ่ ลำต้นของต้นไม้ ที่ใช้ประกอบเรือนเครื่องผูก โดยนำแฝก หรือ หญ้าคา ใบตองตึงเย็บเป็นตับ มุงหลังคา นำไม้ไผ่มาขัดและทำเป็นฝาผนัง การใช้ดินในงานสถาปัตยกรรมไทยส่วนใหญ่จะทำมาผ่านกระบวนการแปรรูป เป็น อิฐ หรือดินเผา เพื่อใช้เป็นวัสดุก่อผนัง วัสดุปูพื้น หรือวัสดุมุงหลังคา เป็นต้น ตลอดจนการใช้หิน ดังที่ โชติ กัลยาณมิตร (2525: 56)

กล่าวว่า “การก่อสร้างที่ใช้วัสดุ เช่น อีฐ หรือหินนั้นน่าจะมิใช่เป็นครั้งแรกในสมัยอาณาจักรสุโขทัย เมื่อไทยได้ตั้งหลักฐานมั่นคงลงในแผ่นดินที่เป็นประเทศไทยปัจจุบันนี้ เหตุที่สันนิษฐานดังนี้เพราะแผ่นดินสุโขทัยเป็นแผ่นดินที่สมบูรณ์ด้วยดินเหนียวและศิลาแลง” ทั้งนี้ การพัฒนาทางวิทยาการด้านวัสดุก่อสร้างในอดีตของช่างไทยมักให้ความสำคัญในการประยุกต์ใช้วัสดุธรรมชาติมากกว่าการค้นคว้าวัสดุสังเคราะห์ใหม่ ๆ โดยจะเป็นการรับอิทธิพลจากต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ เหตุนี้จึงทำให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติสูงกว่าการใช้วัสดุสังเคราะห์ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลมีอิทธิพลต่อการรับรู้สภาพแวดล้อมกายภาพ ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มสถาปนิกย่อมมีประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป การเรียนรู้ประสบการณ์จากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยแตกต่างกัน ทำให้การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจต่างกัน (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 63-75) จึงส่งผลให้ความสามารถในการรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน

โดยกลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนกรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ กลุ่มสถาปนิกมีความสามารถในการรับรู้ลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เพราะกลุ่มสถาปนิกเป็นผู้มีความรู้และมุมมองในงานสถาปัตยกรรมหลากหลายกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป และได้รับการศึกษาในแนวทางสถาปัตยกรรมแบบตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ จึงมีความคุ้นเคยกับรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่และกระบวนการพัฒนาสถาปัตยกรรมของไทยเป็นอย่างดี ทั้งยังมีความสามารถในการเชิงออกแบบให้การใช้วัสดุก่อสร้างมีรูปแบบแตกต่างจากที่เคยเป็นในอดีต กลุ่มสถาปนิกจึงให้คุณค่าของการใช้วัสดุรูปแบบใหม่ (วัสดุสังเคราะห์) มากกว่าการใช้วัสดุรูปแบบเก่า (วัสดุธรรมชาติ) ส่วนกลุ่มบุคคลทั่วไปที่มีพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม (โดยเฉพาะแบบตะวันตก) น้อยกว่ากลุ่มสถาปนิก จึงให้คุณค่าของการใช้วัสดุรูปแบบเก่ามากกว่าการใช้วัสดุรูปแบบใหม่

แต่ในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์สูงกว่าการใช้วัสดุธรรมชาติ โดยทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่า การใช้วัสดุก่อสร้างที่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบสถาปัตยกรรม วัสดุสังเคราะห์จึงเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ เหตุผลหนึ่งน่าจะมาจากคุณสมบัติของวัสดุสมัยใหม่มักจะเป็นวัสดุสำเร็จรูป เน้นการติดตั้งง่าย มีขนาดและรูปร่างที่เป็นมาตรฐาน ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับรูปทรงที่เรียบง่ายของสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ โดยนัยคือ เป็นการให้คุณค่าทางสุนทรียภาพที่เกิดจากความลงตัวของการใช้วัสดุก่อสร้างและรูปแบบอาคาร ตรงกันทั้งสองกลุ่ม

ทั้งนี้ การใช้วัสดุสังเคราะห์ยังช่วยเสริมภาพลักษณ์ของอาคารให้ดูทันสมัย เหมาะกับประโยชน์ใช้สอยสมัยใหม่ ซึ่งแตกต่างจากที่เคยมีมาในอดีต ดังที่ ชัชวาลย์ พริ้งพวงแก้ว สถาปนิกบริษัท ดีไซน์ 103 ได้กล่าวด้วยความเชื่อมั่นว่า สถาปัตยกรรมที่ดีควรจะต้องสะท้อนถึงความเป็นจริงประจำยุคสมัยของตนเองออกมา ไม่ว่าจะผ่านทางด้านรูปแบบตัวอาคาร ซึ่งอาจชี้ถึงความเป็นมาทางวัฒนธรรมของชาติ การใช้วัสดุหรือพื้นผิวซึ่งแสดงให้เห็นถิ่นที่อยู่ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ หรือแม้แต่เทคโนโลยีการก่อสร้าง ก็คือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าของสังคมสมัยนั้น และมีเหตุผลสนับสนุนอีกประการคือ การใช้วัสดุดีเป็นการสร้างจินตภาพของอาคารที่ดี การใช้แผ่นอลูมิเนียม (aluminium cladding) บนผนังภายนอก การใช้หินอ่อน หินแกรนิตกับพื้นและผนัง การใช้โลหะที่มีผิวมันวาวอย่างสแตนเลส ในส่วนประกอบอาคาร วัสดุเหล่านี้ทำให้การลงทุนสูงขึ้นมาก สำหรับอาคารในปัจจุบัน

ค่อนข้างจะแข่งกันมากในเรื่องการใช้วัสดุให้มีคุณภาพดีซึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่แสดงถึงควมมีระดับของอาคาร (มุสดี ทิพทัส, 2539: 231)

จากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันในกรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ ซึ่งเป็นลักษณะไทยที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ต่างจากกรณีการใช้วัสดุธรรมชาติ ซึ่งมีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่น้อยกว่ากรณีการใช้วัสดุสังเคราะห์ และกลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปยึดถือและให้คุณค่าของการใช้วัสดุธรรมชาติในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่มากกว่ากลุ่มสถาปนิก เนื่องจากความแตกต่างในประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมของบุคคล ดังกล่าวข้างต้น

ข. ความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการผลิต มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุธรรมดาทั่วไป

วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง

ภาพที่ 5.1ข การใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปกับการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง

1ข-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
 ของ กระณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไป(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยี
 ขั้นสูง (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.1ข-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
 กระณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปกับการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุธรรมชาติทั่วไป	3.45	0.77	15.38*	3.38	0.83	10.86*
วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง	2.21	0.87		2.27	0.97	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.1ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กระณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไป เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปสูงกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กระณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปสูงกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงมีความแตกต่างกัน

1ข-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค้ชั้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.1ข-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปกับการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุธรรมดาทั่วไป	3.76	0.65	16.92*	3.63	0.83	8.36*
วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง	2.29	0.88		2.65	1.00	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.1ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปสูงกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั่นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปสูงกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการผลิตมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงมีความแตกต่างกัน

1ข-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค้ชั้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1ข-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปกับการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุธรรมดาทั่วไป	3.45	0.76	3.38	0.83	0.72
วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง	2.21	0.81	2.27	0.97	-0.58

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไประหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

1ข-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1ข-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปกับการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุธรรมดาทั่วไป	3.76	0.65	3.63	0.83	1.55
วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง	2.29	0.88	2.65	1.00	-3.29*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไประหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องชนิดของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างทางด้านเทคโนโลยีการผลิต กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุธรรมชาติทั่วไปสูงกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากในงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีต มีการใช้วัสดุก่อสร้างที่ผลิตจากวัตถุดิบธรรมชาติ ที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น โดยฝ่ายกระบวนการผลิตที่ไม่ซับซ้อนนัก มีความสะดวกและหาได้โดยทั่วไป เช่น ไม้ กระจังดินเผา ปูน เป็นต้น โดยเฉพาะวัสดุประเภทอิฐและปูนที่มีการใช้อย่างแพร่หลาย และยืนยาวมาหลายยุคหลายสมัย ตามที่ ไซติ กัลยานมิตร (2525: 79 – 80) ได้อธิบายไว้ คือ ในอดีตสถาปัตยกรรมที่ค่อนข้างถาวรล้วนใช้การก่ออิฐถือปูน หรือ

ก่อติลาเป็นส่วนใหญ่ โดยได้รับการถ่ายทอดความรู้เรื่องปูน การก่ออิฐถือปูนจากจีน ในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ 3 บ้านเรือนและโรงสินค้าที่สร้างขึ้นตามแบบอย่างจีนมีเพิ่มขึ้น และเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากเรือนไม้ดั้งเดิมมาเป็นตึก ก่อให้เกิดเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการก่อสร้าง(ในยุคนั้น) เป็นวิธีการก่อผนังที่ตันเป็นประเภทผนังรับน้ำหนัก เมื่อพิจารณาวัสดุก่อสร้างในปัจจุบัน ยังคงถือวัสดุก่ออิฐฉาบปูนเป็นวัสดุก่อสร้างธรรมดาทั่วไปเป็นหลัก โดยเพิ่มความแข็งแรงทนทานด้วยการเสริมเหล็กในเนื้อคอนกรีต เรียกว่า “คอนกรีตเสริมเหล็ก” ซึ่งโดยรวมยังคงลักษณะความเป็นปูนอยู่ตลอดมา

การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเข้าใจตรงกันในเนื้อหาของสถาปัตยกรรมไทย ที่มีการใช้วัสดุธรรมดาเป็นหลัก การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงในสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ยังไม่ค่อยมีตัวอย่างให้เห็นมากนักเหมือนในกรณีแรก และวัสดุเทคโนโลยีขั้นสูงเป็นวัสดุที่กำเนิดมาจากต่างประเทศทั้งสิ้น การใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปจึงมีค่าความเป็นลักษณะไทยสูงและเป็นที่ยอมรับลักษณะไทยได้ง่ายกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง แสดงว่าวัสดุธรรมดาทั่วไปยังสามารถนำมาใช้ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ได้ต่อไป

และในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้*ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย* กรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปสูงกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง โดยทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่า การใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ต้องคำนึงถึงประเภทอาคาร ต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม เป็นต้น การใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น แผ่นสแตนเลส โลหะต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งแสดงถึงความทันสมัยมักใช้ในอาคารเชิงพาณิชย์หรืออาคารสูงเป็นส่วนใหญ่ (มุสดี ทิพทัส, 2539: 231) เมื่อนำมาใช้ในอาคารบางประเภทอาจเกิดความไม่กลมกลืนได้ ดังนั้น การใช้วัสดุธรรมดาทั่วไปสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างที่ให้ความกลมกลืนในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่ไม่ใช่อาคารเชิงพาณิชย์หรืออาคารสูงได้มากกว่าการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง

จากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันในกรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป ซึ่งเป็นลักษณะไทยที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่ไม่ใช่อาคารเชิงพาณิชย์หรืออาคารสูง และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ต่างจากกรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งมีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ดังกล่าวน้อยกว่ากรณีการใช้วัสดุธรรมดาทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ในกรณีการใช้วัสดุเทคโนโลยีขั้นสูง กลุ่มบุคคลทั่วไปยอมรับลักษณะไทยดังกล่าวมากกว่ากลุ่มสถาปนิก แสดงว่ากลุ่มสถาปนิกมีเกณฑ์ในการยอมรับมากกว่าและลึกซึ้งกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป กล่าวคือ มีความเข้าใจในความเหมาะสม ในการออกแบบสอดคล้องทั้งหน้าที่ใช้สอย สุนทรียภาพ ความมุ่งหมายด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความสำคัญด้านวัฒนธรรม เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากรูปแบบในอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันจากการยึดถือคุณค่าต่างกันย่อมมีผลต่อการรับรู้ที่ต่างกัน ทำให้การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน การนำเอาประสบการณ์จากการเรียนรู้ในอดีตมาเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจมีต่างกัน (วิมลสิทธิ์ นรียงกูร, 2537: 78)

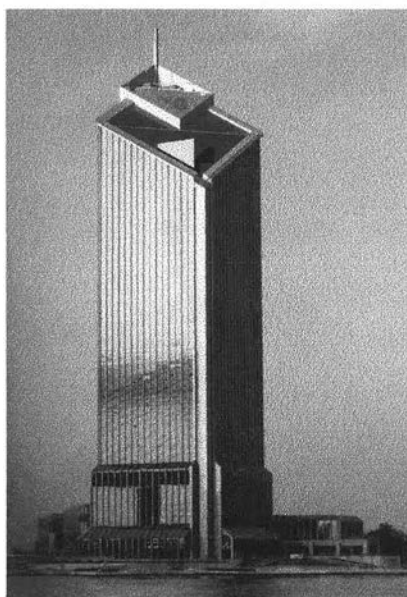
5.3.2 สีของวัสดุก่อสร้าง

การศึกษา เรื่องสีของวัสดุก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นย่อย ได้แก่

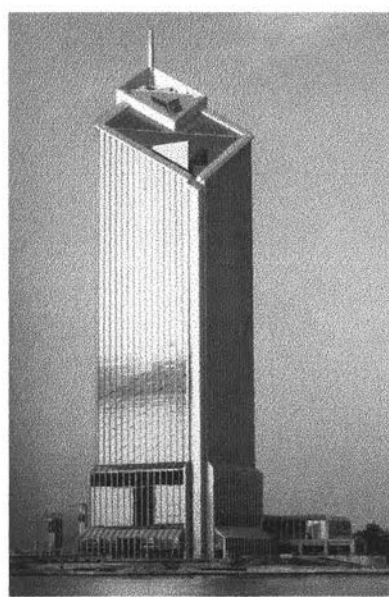
- ความแตกต่างระหว่างวัสดุไม่ใช่สีทองกับวัสดุสีทอง
- ความแตกต่างระหว่างพื้นสีน้ำตาลกับพื้นขาว
- ความแตกต่างในความหลากหลายของสี : วัสดุแบบสีเดียวกับวัสดุแบบหลายสี

ได้ผลการวิเคราะห์ ตามลักษณะกายภาพของการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ก. ความแตกต่างระหว่างวัสดุไม่ใช่สีทอง กับวัสดุสีทองมีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุไม่ใช่สีทอง

วัสดุสีทอง

ภาพที่ 5.2ก การใช้วัสดุไม่ใช่สีทองกับการใช้วัสดุสีทอง

2ก-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ของ กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทอง (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.2ก-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองกับการใช้วัสดุสีทอง

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุไม้ใช้สีทอง	2.45	0.84	-4.15*	2.47	0.81	-6.75*
วัสดุสีทอง	2.79	0.98		3.15	1.04	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.2ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทองของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองต่ำกว่าการใช้วัสดุสีทอง โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั่นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างระหว่างวัสดุไม้ใช้สีทอง กับวัสดุสีทองมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสีทองมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทองของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองต่ำกว่าการใช้วัสดุสีทอง โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างมากตามลำดับ นั่นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่าง ระหว่างวัสดุไม้ใช้สีทอง กับวัสดุสีทองมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสีทองมีความแตกต่างกัน

**2ก-2การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง(สถาปนิกสร้างสรรค์ชั้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทอง(การสร้างภาพ
จำลอง)**

ตารางที่ 5.ก-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองกับการใช้วัสดุสีทอง

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุไม้ใช้สีทอง	3.33	0.75	3.38*	3.31	0.92	2.03*
วัสดุสีทอง	2.96	1.04		3.06	1.06	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.2ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทองของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองสูงกว่าการใช้วัสดุสีทอง โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั่นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่าง ระหว่างวัสดุไม้ใช้สีทองกับวัสดุสีทองมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุสีทองมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง เปรียบเทียบกับการใช้วัสดุสีทองของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองสูงกว่าการใช้วัสดุสีทอง โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมาก และปานกลางตามลำดับ นั่นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่าง ระหว่างวัสดุไม้ใช้สีทอง กับวัสดุสีทองมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทองเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทองมีความแตกต่างกัน

2ก-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทอง (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทอง (การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2ก-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทอง กับการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุไม้ไผ่สีทอง	2.45	0.98	2.47	0.81	-0.21
วัสดุสีทอง	2.79	0.98	3.15	1.04	-3.09*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทองใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทองได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุไม้ไผ่สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุสีทองต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุสีทองได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

2ก-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทอง (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2ก-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองกับการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุไม้ใช้สีทอง	3.33	0.75	3.31	0.92	0.28
วัสดุสีทอง	2.96	1.04	3.06	1.06	-0.82

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุสีทองใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างมาก ตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุสีทองได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

อภิปรายสรุปเรื่องสีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างระหว่างวัสดุไม้ใช้สีทองกับวัสดุสีทอง กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทอง (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุสีทอง (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้*ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย* กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองต่ำกว่ากรณีการใช้วัสดุสีทอง สามารถอธิบายได้ว่า การใช้สีทองในงานสถาปัตยกรรมไทย มีให้เห็นอย่างมากมาย งานสถาปัตยกรรมไทยในอดีต นิยมใช้ไม้สีแดงเป็นพื้น แล้วประดับด้วยกระจกเงาเป็นสีจุดขาด *ส่วนที่ต้องการเน้นนั้นก็เป็นสีทองที่ได้จากการปิดทอง หรือปิดกระจกเงา* สีทอง ตลอดจนการใช้สีทองกับตัวงานสถาปัตยกรรมทั้งหมด เช่น เจดีย์หรือปราสาทสีทองทั้งองค์ เป็นต้น การใช้สีในงานสถาปัตยกรรมยังอยู่ภายใต้การควบคุมของขนบนิยมทางศิลปะไทย สีทองเป็นสีที่สงวนใช้ในแวดวงศาสนศิลป์ และสถาปัตยกรรมในส่วนพระมหากษัตริย์ (สมภพ ภิรมย์, 2538: 39) แสดงให้เห็นว่า การใช้สีในงานสถาปัตยกรรมไทยมีความสัมพันธ์กับฐานานุรูปและฐานานุศักดิ์เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับที่ อนุวิทย์ เจริญศุกกุล (2525: 35) กล่าวว่า การใช้สีกับงานสถาปัตยกรรมในแต่ละท้องถิ่นนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับ รสนิยม และประเพณีที่สืบเนื่องกันมา

การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*ในกรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองในงานสถาปัตยกรรม ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติทั่วไป แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุสีทอง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุสีทองได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากการเรียนรู้และประสบการณ์ด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ความสัมพันธ์ของระบบโมดูลาร์ ของกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่ซับซ้อนเหมือนของกลุ่มสถาปนิก กล่าวคือ บุคคลทั่วไปเคยมีประสบการณ์รับรู้การใช้วัสดุสีทองทางกายภาพ ในงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตอย่างแพร่หลาย จึงเกิดความสัมพันธ์ของลักษณะไทยกับสีทองในฐานะสื่อทางกายภาพ ส่วนกลุ่มสถาปนิกให้ความสำคัญของการใช้วัสดุสีทองในฐานะสื่อทางด้านคุณค่าทางศิลปะ รสนิยม ตลอดจนฐานานุรูป และฐานานุศักดิ์ ซึ่งถือเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม ที่ซับซ้อนขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง จึงทำให้กลุ่มสถาปนิกรับรู้ลักษณะไทยดังกล่าวได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

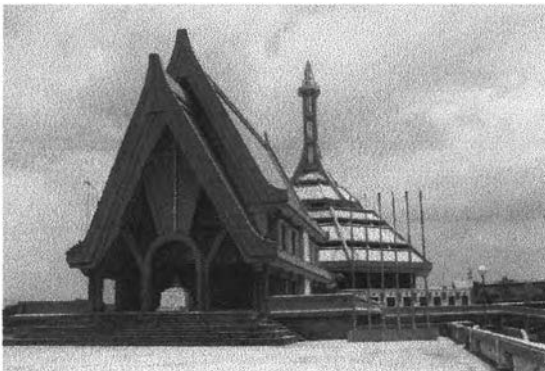
แต่ในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้*ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย* กรณีการใช้วัสดุไม้ใช้สีทองสูงกว่าการใช้วัสดุสีทอง สืบเนื่องจากการใช้สีทองในสถาปัตยกรรมไทยมีความสัมพันธ์กับฐานานุรูปและฐานานุศักดิ์ดังกล่าว อาคารสมัยใหม่ที่มีประโยชน์ใช้สอยต่างจาก อาคารทางศาสนา และอาคารสำหรับกษัตริย์ อาจไม่เหมาะสมในการนำสีทองมาใช้ในอาคารประเภทนี้ เป็นสิ่งที่ค่อนข้างต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง หรือถ้าจะใช้ก็ควรมีเหตุผลรองรับที่เหมาะสม นอกจากนี้อาจมีสาเหตุจากความสะดวก และประหยัดในการใช้วัสดุก่อสร้าง ความเป็นไปได้ เป็นต้น มีตัวอย่างอาคารสูงที่ใช้ผนังผืนกระจกสีทองทั้งอาคาร คือ

อาคารสำนักงานใหญ่ธนาคารแหลมทอง(ดูภาพประกอบ) โดยมีความโดดเด่นในระยะแรก ๆ แต่ก็ไม่พบการใช้ผืนผนังวัสดุกระจกสีทองในอาคารสูงหลังอื่น ๆ ดังนั้น การใช้สีทองกับอาคารทั้งหลังยังคงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมมากกว่าการใช้สีที่ไม่ใช่สีทอง และจากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้กรณีการใช้วัสดุไม่ใช่สีทองเป็นที่ยอมรับลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป

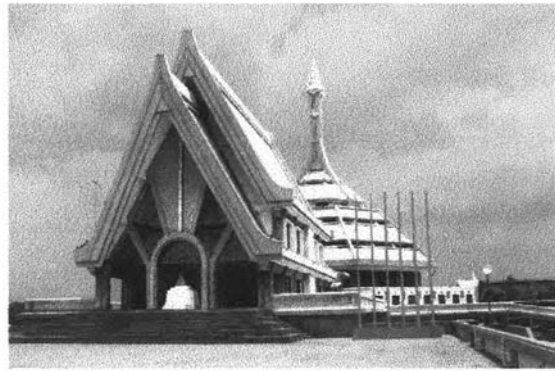

ภาพที่ 5.2ก1 ผืนกระจกสีทอง อาคารสำนักงานใหญ่ธนาคารแหลมทอง

ข. ความแตกต่าง ระหว่างพื้นสีน้ำตาลกับพื้นขาว มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

พื้นสีน้ำตาล

พื้นขาว

ภาพที่ 5.2ข การใช้พื้นสีน้ำตาลกับการใช้พื้นขาว

2ข-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
 ช่อง กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาล (สถาปนิกสร้างสรรค้ชั้น)เปรียบเทียบกับ การใช้พื้นขาว (การสร้างภาพ
 จำลอง)

ตารางที่ 5.2ข-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
 กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาลกับการใช้พื้นขาว

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
พื้นสีน้ำตาล	3.69	0.59	11.40*	3.93	0.75	16.65*
พื้นขาว	2.86	0.77		2.59	0.78	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.2ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาล เปรียบเทียบกับ
 การใช้พื้นขาวของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการ
 ใช้พื้นสีน้ำตาลสูงกว่าการใช้พื้นขาว โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้าง
 น้อยตามลำดับ นั่นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างระหว่างพื้นสีน้ำตาล กับพื้นขาว มีผลต่อการ
 ให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ
 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้พื้นสีน้ำตาลเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการ
 ใช้พื้นขาวมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาลเปรียบเทียบกับ การ
 ใช้พื้นขาวของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของ
 การใช้พื้นสีน้ำตาลสูงกว่าการใช้พื้นขาว โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้าง

ข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างระหว่างพื้นสีน้ำตาลกับพื้นขาวมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้พื้นสีน้ำตาลเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้พื้นขาวมีความแตกต่างกัน

2ข-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับการใช้พื้นสีน้ำตาล (สถาปนิกสร้างสรรค์ชั้น)เปรียบเทียบกับ การใช้พื้นขาว (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.2ข-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับการใช้พื้นสีน้ำตาลกับการใช้พื้นขาว

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
พื้นสีน้ำตาล	3.65	0.72	7.28*	3.91	0.77	10.72*
พื้นขาว	2.87	0.96		2.86	0.83	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.2ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กับการใช้พื้นสีน้ำตาลเปรียบเทียบกับ การใช้พื้นขาวของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสม ของการใช้พื้นสีน้ำตาลสูงกว่าการใช้พื้นขาว โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่าง ระหว่างพื้นสีน้ำตาล กับพื้นขาว มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้พื้นสีน้ำตาลเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้พื้นขาวมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาดเปรียบเทียบกับ การใช้พื้นที่ของของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้พื้นที่น้ำตาดสูงกว่าการใช้พื้นที่ของ โดยมียุทธศาสตร์ค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างระหว่างพื้นที่น้ำตาด กับพื้นที่ของ มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้พื้นที่น้ำตาดเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ของมีความแตกต่างกัน

2ข-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด (สถาปนิกสร้างสรรค้ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้พื้นที่ของ (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2ข-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาดกับการใช้พื้นที่ของ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
พื้นที่น้ำตาด	3.69	0.59	3.93	0.75	-3.07*
พื้นที่ของ	2.86	0.77	2.59	0.78	2.99*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้พื้นที่น้ำตาดต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมียุทธศาสตร์ค่าการรับรู้ลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้พื้นที่น้ำตาดได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป **ไม่มีความแตกต่างกัน**

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่นขา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่นขา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้พื้นที่นขาสูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้พื้นที่นขาได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่นขา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้พื้นที่นขา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป **ไม่มีความแตกต่างกัน**

2ข-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้พื้นที่นขา (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2ข-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาดกับการใช้พื้นที่นขา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
พื้นที่น้ำตาด	3.65	0.72	3.91	0.77	-3.09*
พื้นที่นขา	2.87	0.96	2.86	0.83	0.13

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นที่น้ำตาด ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้พื้นที่น้ำตาดต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้พื้นที่น้ำตาดได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาล ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณี การใช้พื้นสีน้ำตาล ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นขาว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นขาว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้พื้นขาวใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้พื้นขาวได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นขาว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้พื้นขาว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องสีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างระหว่างพื้นสีน้ำตาลกับพื้นขาว กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาล (สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้พื้นขาว (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาลสูงกว่าการใช้พื้นขาว สามารถอธิบายได้ดังนี้ จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า การใช้สีที่เกิดจากผิวของวัสดุก่อสร้างเดิมตามธรรมชาติ เช่น สีผิวของเนื้อไม้ สีผิวของอิฐ สีกระเบื้องดินเผา สีผิวหินทราย สีศิลาแลง เป็นต้น มีให้พบเห็นได้ทั่วไปในงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีต เรือนไทยทั้งเรือนเครื่องผูกและเรือนเครื่องสับ จะให้สีของเรือนเป็นสีของเนื้อไม้เป็นพื้นสีน้ำตาล เช่นเดียวกับการใช้อิฐก่อผนังโชว์แนว การใช้หลังคากระเบื้องดินเผา การสร้างปราสาทหินโดยใช้หินทราย หรือศิลาแลง ล้วนให้ออกพื้นสีน้ำตาลทั้งสิ้น

ส่วนการใช้สีขาวถือเป็นสีธรรมชาติที่พบเห็นได้ทั่วไปเป็นสากล สถาปัตยกรรมตามโบราณสถาน ในอดีตอาจมีการก่ออิฐถือปูน ฉาบ ทาสี (สีนูนขาว) แต่เมื่อเวลาล่วงเลยเกิดการทรุดโทรม เสื่อมสลาย ปูนสีที่ฉาบทาอยู่เดิมได้หลุดล่อนออกเผยให้เห็นสีผิวของอิฐ หรือศิลาแลงภายใน ล้วนให้สีพื้นน้ำตาล จึงทำให้การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มตัวอย่างในกรณีการใช้พื้นสีน้ำตาลสูงกว่าการใช้พื้นขาว

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลมีอิทธิพลต่อการรับรู้สภาพแวดล้อมกายภาพ จึงส่งผลให้ความสามารถในการรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน พบว่า การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยกรณีการใช้พื้นสีน้ำตาล กลุ่มสถาปนิกสามารถ

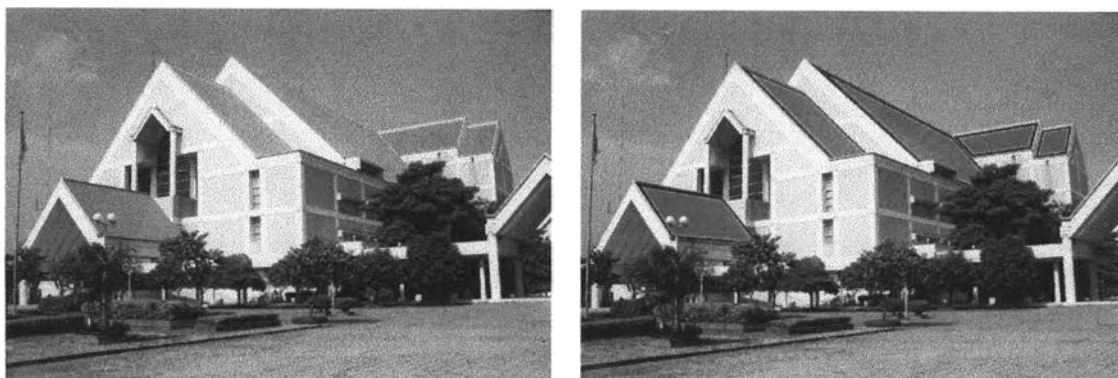
รับรู้ลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนกรณีการใช้พื้นขาว กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคลมีอิทธิพลต่อการรับรู้สภาพแวดล้อมกายภาพ ผลของการรับรู้ที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ มีส่วนมาจากการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (วิลลิสท์รี หรยางกูร, 2537: 63-75) โดยบุคคลทั่วไปสามารถรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้พื้นสีน้ำตาลในงานสถาปัตยกรรมไทย ซึ่งมีความโดดเด่นกว่างานสถาปัตยกรรมทั่วไปที่ใช้พื้นขาว และถือเป็นสิ่งเร้าทางทัศนภาพ ได้มากกว่ากลุ่มสถาปนิก

และในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้*ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย* กรณีการใช้พื้นสีน้ำตาลสูงกว่าการใช้พื้นขาว โดยทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่า การใช้วัสดุก่อสร้างควรคำนึงถึงความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ โดยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับบริบททางวัฒนธรรมไทยแต่เดิม ที่มีความใกล้ชิดกับธรรมชาติและใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ อันมีความสอดคล้องกับแนวทางการสื่อความหมายทางสถาปัตยกรรมที่เกิดจากกระบวนการตรรกะตรงด้านเหตุผล เป็นความหมายที่สมเหตุสมผลไม่ขัดธรรมชาติ (spontaneous meanings) เช่น การใช้พื้นสีน้ำตาล กับอาคารที่สร้างอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ แสดงถึงความหมายเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ซึ่งมีเหตุผล เป็นต้น (Charles Jencks, 1978)

แต่อย่างไรก็ตาม การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้พื้นสีน้ำตาล ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยดังกล่าวได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากรูปแบบในอดีต และทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันจากการยึดถือคุณค่าต่างกันย่อมมีผลต่อการรับรู้ที่ต่างกัน (วิลลิสท์รี หรยางกูร, 2537: 78) กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ความสำคัญของการสื่อลักษณะไทยว่าควรใกล้เคียงกับลักษณะที่ปรากฏในสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ทั้งนี้ การใช้พื้นสีน้ำตาลจะใกล้เคียงกับสีของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต ในขณะที่กลุ่มสถาปนิกให้ความสำคัญน้อยลงไป โดยอาจมีความเห็นว่า การใช้สีในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ควรมีความทันสมัย หรือควรใช้สีฉูดฉาด อันเป็นลักษณะเด่นในการใช้สีอีกประการหนึ่งของงานสถาปัตยกรรมไทย นั่นคือ *สถาปัตยกรรมไทยเป็นสถาปัตยกรรมสี* (อนุวิทย์ เจริญศุกกุล, 2525: 35) และนอกจากนั้น ยังเป็นสีสันที่สดใสอันเกิดจากการแต่งแต้ม รัชสรรค์ให้งามวิจิตร แสดงถึงสถานที่อันควรเคารพบูชา เช่น วัดและวัง (วิระ อินพันทัง, 2541: 79) ซึ่งจะกล่าวถึงอีกครั้งในประเด็นการศึกษาถัดไป

ส่วนในกรณีการใช้พื้นขาว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในการยอมรับลักษณะไทยของทั้งสองกลุ่ม เนื่องจากการให้คุณค่าของการใช้พื้นขาว ในงานสถาปัตยกรรมไทยถือเป็นสิ่งปกติธรรมดา ไม่มีความสัมพันธ์จำเพาะเจาะจงกับสถาปัตยกรรมไทยแต่อย่างใด

ค. ความแตกต่างในความหลากหลายของสี มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุแบบสีเดียว

วัสดุแบบหลายสี(แบบหลังคาโบสถ์)

ภาพที่ 5.2ค การใช้วัสดุแบบสีเดียวกับการใช้วัสดุแบบหลายสี

2ค-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสี (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.2ค-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวกับการใช้วัสดุแบบหลายสี

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุแบบสีเดียว	2.88	0.69	-3.43*	2.77	0.74	-9.23*
วัสดุแบบหลายสี	3.21	1.00		3.67	0.85	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.2ค-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสีของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบสีเดียวต่ำกว่า การใช้วัสดุแบบหลายสี โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างในความหลากหลายของสีมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบหลายสีมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ค-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสีของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบสีเดียวต่ำกว่า การใช้วัสดุแบบหลายสี โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างในความหลากหลายของสีมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบหลายสีมีความแตกต่างกัน

2ค-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว(สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสี(การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.2ค-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวกับการใช้วัสดุแบบหลายสี

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุแบบสีเดียว	3.71	0.79	13.91*	3.58	0.88	6.50*
วัสดุแบบหลายสี	2.07	0.99		2.71	1.00	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.2ค-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสีของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบสีเดียวสูงกว่า การใช้วัสดุแบบหลายสี โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และน้อยตามลำดับนั้นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างในความหลากหลายของสีมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบหลายสีมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ค-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสีของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบสีเดียวสูงกว่า การใช้วัสดุแบบหลายสี โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า สีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างในความหลากหลายของสี มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบสีเดียวเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบหลายสีมีความแตกต่างกัน

2ค-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว(สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสี(การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2ค-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว กับการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุแบบสีเดียว	2.88	0.69	2.77	0.74	1.37
วัสดุแบบหลายสี	3.21	1.00	3.67	0.85	-4.28*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ค-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบสีเดียวใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบสีเดียวได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ค-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบหลายสีต่ำกว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบหลายสีได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

2ค-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสี (การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2ค-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวกับการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุแบบสีเดียว	3.71	0.79	3.58	0.88	1.38
วัสดุแบบหลายสี	2.07	0.99	2.71	1.00	-5.53*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ค-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบสีเดียวใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบสีเดียวได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2ค-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบหลายสีต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบหลายสีได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องสีของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างในความหลากหลายของสี กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบหลายสี (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวต่ำกว่าการใช้วัสดุแบบหลายสี สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากการใช้สีสันทันในงานสถาปัตยกรรมวัดของช่างหลวง มีระเบียบแบบแผนที่สืบทอดสายชางต่อกันมาจนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของไทย การใช้สีสันทันสดใสบรรเจิด จะเกิดประกายงดงาม ระเบียบระยับ เมื่อต้องแสงแดด สมกับเป็นสถานที่อันควรเคารพบูชา และบ่งบอกถึงฐานะอันศักดิ์สิทธิ์ทางสถาปัตยกรรมของสถานที่นั้น (วีระ อินพันทัง, 2541: 79) ในงานสถาปัตยกรรมไทยประเภทอาคารมักมีปริมาตรของหลังคาที่ใหญ่ และนิยมมุงหลังคาด้วยกระเบื้องเคลือบสี โดย

นิยมมุงสลัปส์กัน หรือเปลี่ยนสีบริเวณขอบผืนหลังคา โดยทั่วไปการมุงกระเบื้องหลังคาโบสถ์ หรือ ศาลาการเปรียญ ส่วนมากใช้สีแดงส้มเป็นพื้นประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ใช้สีเขียวเป็นขอบประมาณ 35 เปอร์เซ็นต์ และใช้สีเหลือง เป็นคิ้วประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ เป็นต้น เช่น หลังคาอาคารในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ซึ่งถือเป็นการมุง กระเบื้องเคลือบสีที่นับว่างดงามที่สุดในประเทศไทย และเป็นแบบอย่างให้อาคารหลังอื่น ๆ อีกมากมาย (อนุวิทย์ เจริญศุภกุล, 2525: 35) เหตุนี้จึงทำให้ให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบ หลายสี (แบบหลังคาโบสถ์) สูงกว่าการใช้วัสดุแบบสีเดียว แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า การรับรู้ลักษณะไทยระหว่าง กลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันในกรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว เนื่องจากการใช้สีแบบสีเดียว เป็นลักษณะโดยทั่วไป ไม่มีนัยแฝง ทำให้ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปรับรู้ได้เท่าเทียมกัน ส่วนในกรณีการ ใช้วัสดุแบบหลายสี พบว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากคุณค่าเป็น ตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกต่าง ๆ และความเชื่อถือต่าง ๆ และขณะเดียวกันทัศนคติมีอิทธิพลต่อการ รับรู้ และการรับรู้มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับ ระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติ และคุณค่า ต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 77) บุคคลทั่วไปมีทัศนคติโน้มเอียงไปในทางสนใจลักษณะไทยที่ใกล้เคียงกับที่ปรากฏในงาน สถาปัตยกรรมในอดีต และรับรู้การใช้วัสดุแบบหลายสีในฐานะข่าวสารที่คุ้นเคย ส่วนกลุ่มสถาปนิกจะมีทัศนคติค่อนข้าง หลากหลาย โดยสังเกตจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เข้าใจว่าสถาปนิกบางส่วนมีทัศนคติโน้มเอียงไปทาง การใช้วัสดุแบบสีเดียวมากกว่าการใช้วัสดุแบบหลายสีที่สนใจให้เหมือนหลังคาโบสถ์จนเกินไป อันเป็นรสนิยมทาง สุนทรียภาพที่แตกต่างไปจากกลุ่มบุคคลทั่วไป

แต่ในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับ ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียวสูงกว่าการใช้วัสดุแบบหลายสี โดยทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่า การนำ ลักษณะการใช้สีหลายสีแบบเดิมมาใช้ โดยไม่มีการประยุกต์ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ยิ่งประกอบกับการ ใช้กับประเภทอาคารที่มีหน้าที่ใช้สอยต่างไปจากแบบเดิม (อุโบสถ) จะทำให้เกิดความ “ ขัดเขิน ” ดูไม่เข้ากัน ส่วน การใช้วัสดุแบบสีเดียวมีความสมบูรณ์ในตัวเอง แสดงว่าการใช้สีแบบหลายสีต้องมีการประยุกต์ และใช้อย่าง ระมัดระวังมากกว่าการใช้สีแบบสีเดียว การนำเอาลักษณะของสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมาใช้ จะทำให้คนโดยทั่วไป เข้าใจได้ง่าย แต่สถาปัตยกรรมไทยก็คงจะไม่มีการพัฒนาไปมากกว่าการหยิบเอาสมบัติเก่ามาใช้ หรือดังที่ สมภพ ภิรมย์ (2531: 18) ได้กล่าวไว้ว่า “ กิมนรดกนั้นก็ต้องกินให้เป็น อย่ามูมามามกินมรดกไทย เฉพาะสถาปัตยกรรม ไทยต้องกินให้เป็น ต้องกินอย่าง “ ผู้ดี ” ต้องรู้จัก “ ลอก ” รู้จัก “ เลียน ” ลอกผิด ลอกถูก รังแต่จะอายตัวเองดัง สมเด็จเจ้าฟ้ากรมพระยานริศฯ ทรงรับสั่ง ความว่า “ กินอาหารเข้าไปแล้วกลายออกมาเป็นเหงื่อ ... ”

จากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความ แตกต่างกันในกรณีการใช้สีแบบสีเดียว ซึ่งเป็นลักษณะไทยที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เป็นลักษณะสุนทรียภาพที่มีความเป็นเอกภาพ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ต่างจากกรณีการใช้วัสดุแบบหลายสี ซึ่งมีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่น้อยกว่ากรณีการใช้วัสดุแบบสีเดียว และกลุ่มสถาปนิก สามารถยอมรับลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากทัศนคติที่ถูกกำหนดโดยการให้คุณค่าของกลุ่ม สถาปนิก ไม่ค่อยให้ความสำคัญของการใช้วัสดุแบบหลายสี โดยเป็นธรรมชาติของสถาปนิกที่ต้องการหลีกเลี่ยง การ “ ลอกงาน ” ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปไม่ได้ยึดคุณค่าดังกล่าว

5.3.3 คุณค่าของวัสดุก่อสร้าง

การศึกษา เรื่องคุณค่าของวัสดุก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่

- ความแตกต่างของวัสดุตกแต่งยอดอาคาร: วัสดุคล้ายทองคำ กับวัสดุอื่น ๆ
- ความแตกต่างทางคุณค่าศิลปะของวัสดุตกแต่งอาคาร: วัสดุตกแต่งงานฝีมือ กับวัสดุตกแต่งมีราคา
ได้ผลการวิเคราะห์ ตามลักษณะกายภาพของการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ก. ความแตกต่างของวัสดุตกแต่งยอดอาคาร มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุคล้ายทองคำ

วัสดุอื่น ๆ

ภาพที่ 5.3ก การใช้วัสดุคล้ายทองคำกับการใช้วัสดุอื่น ๆ

3ก-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.3ก-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำกับการใช้วัสดุอื่น ๆ

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุคล้ายทองคำ	3.03	0.93	12.73*	3.13	1.08	10.34*
วัสดุอื่น ๆ	2.08	0.78		2.15	0.83	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.3ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ ของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุคล้ายทองคำสูงกว่าการใช้วัสดุอื่น ๆ โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของวัสดุตกแต่งยอดอาคารมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุคล้ายทองคำเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุอื่น ๆ มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ ของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุคล้ายทองคำสูงกว่าการใช้วัสดุอื่น ๆ โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลาง ค่อนข้างมาก และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของวัสดุตกแต่งยอดอาคารมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุคล้ายทองคำเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุอื่น ๆ มีความแตกต่างกัน

3ก-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.3ก-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำกับการใช้วัสดุอื่น ๆ

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุคล้ายทองคำ	3.73	0.74	13.27*	3.37	0.85	4.09*
วัสดุอื่น ๆ	2.58	0.88		2.93	0.92	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t \geq \pm 1.96)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.3ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ ของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุคล้ายทองคำสูงกว่าการใช้วัสดุอื่น ๆ โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของวัสดุตกแต่งยอดอาคารมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุคล้ายทองคำเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุอื่น ๆ มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ ของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุคล้ายทองคำสูงกว่าการใช้วัสดุอื่น ๆ โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของวัสดุตกแต่งยอดอาคารมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุคล้ายทองคำเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุอื่น ๆ มีความแตกต่างกัน

3ก-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ(สถาปนิกสร้างสรรค์ชั้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ(การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3ก-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำกับการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุคล้ายทองคำ	3.03	0.93	3.13	1.08	-0.86
วัสดุอื่น ๆ	2.08	0.78	2.15	0.83	-0.79

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุคล้ายทองคำใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุคล้ายทองคำได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุอื่น ๆ ใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุอื่น ๆ ได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีของการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

3ก-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3ก-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำกับการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุคล้ายทองคำ	3.73	0.74	3.37	0.85	3.92*
วัสดุอื่น ๆ	2.58	0.88	2.93	0.92	-3.40*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุคล้ายทองคำสูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างมากตามลำดับ นั่นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุคล้ายทองคำได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุอื่น ๆ ต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั่นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุอื่น ๆ ได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องคุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของวัสดุตกแต่งยอดอาคาร กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุอื่น ๆ (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีกรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำสูงกว่าการใช้วัสดุอื่น ๆ สามารถอธิบายได้ว่า การใช้วัสดุประดับตกแต่งงานสถาปัตยกรรมของไทย เพื่อความวิจิตรบรรจง เป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งในงานสถาปัตยกรรมไทย โดยเฉพาะในงานสถาปัตยกรรมประเภทวัดวาอาราม และพระราชวัง เป็นการถวายความศรัทธาให้แก่สถาบันพระมหากษัตริย์ การใช้วัสดุประดับตกแต่งเป็นการสร้างคุณค่า ให้แก่งานสถาปัตยกรรมสอดคล้องกับที่ เรื่องศักดิ์กันตะบุตร (2537: 44 – 46) ได้กล่าวว่า ความเป็นสถาปัตยกรรมไทยทางพระพุทธศาสนา สามารถสังเกตเห็นได้

ชัดเจน คือ "...เป็นงานช่างศิลป์ที่มีได้ตระหนี่ในการตกแต่งอย่างวิจิตรประณีต มีความอลังการ ประหนึ่งเป็นทิพย์นิมิตบนสวรรค์ งานประณีตศิลป์จะได้รับการสร้างสรรค์ด้วยฝีมือ วัสดุที่แสดงออกถึงความมีค่า มีราคา เจก เช่นอัญมณีอัญมณีงาม..."

การใช้วัสดุคล้ายทองคำจึงถือเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับอาคาร โดยเฉพาะการเน้นใช้เฉพาะจุด บริเวณยอดอาคาร ก็จะเป็นการเสริมคุณค่าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากการใช้วัสดุคล้ายทองคำในสถาปัตยกรรมไทยในอดีต โดยเฉพาะในพุทธสถาปัตยกรรม เป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไป อีกทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมอันมีศาสนาพุทธเป็นพื้นฐานเดียวกัน จึงเกิดทัศนคติในทิศทางเดียวกัน

และในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้*ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย* กรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำสูงกว่าการใช้วัสดุอื่น ๆ โดยตีความได้ว่า การใช้วัสดุคล้ายทองคำ เป็นการคลี่คลายสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ที่ต้องการเสริมคุณลักษณะไทยให้อาคารสมัยใหม่ตามแนวความคิดการออกแบบ อันเป็นการสื่อความหมายทางสถาปัตยกรรมจากการนำลักษณะเด่นในงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมาใช้ โดยมีได้ใช้วัสดุที่มีคุณค่าอย่างทองคำจริง แต่ใช้คุณค่าเชิงนามธรรมของ*"ความเป็นทอง"*ที่มีอยู่คู่กับสถาปัตยกรรมไทยมาโดยตลอดมาเน้นความสำคัญให้กับอาคาร จึงไม่อาจเทียบเคียงคุณค่าในเชิงความมีค่า มีราคา กับการใช้วัสดุทองคำอย่างในอดีตได้ เพราะในอดีตการใช้ทองคำจะใช้สำหรับตกแต่งอาคารทางศาสนา หรืออาคารทางสถาบันกษัตริย์ ตามความเหมาะสมของฐานานุรูปและฐานานุศักดิ์ และมีความศรัทธาเป็นแรงหนุน (พิริยะ ไกรฤกษ์, 2529: 26)

อย่างไรก็ตาม การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยในกรณีการใช้วัสดุคล้ายทองคำ กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนในกรณีการใช้วัสดุอื่น ๆ กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากกลุ่มสถาปนิกมีแนวโน้มเห็นว่าสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ที่มีใช้อาคารทางศาสนา หรืออาคารทางสถาบันกษัตริย์สามารถนำการใช้วัสดุคล้ายทองคำไปพัฒนาใช้ได้ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับให้ความสำคัญของวัตถุประสงค์ ความมุ่งหมายทางวัฒนธรรม และประเภทอาคารที่เหมาะสมที่ควรและไม่ใช้จนพร่ำเพรื่อ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อความงาม คุณค่า ความคงทนและประหยัด ทั้งยังสามารถแสดงออกถึงความ เป็นลักษณะไทยได้อย่างชัดเจน ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปยอมรับการใช้วัสดุทั้งสองกรณีไม่ต่างกันมากนัก

ดังนี้

ข. ความแตกต่างทางคุณค่าศิลปะของวัสดุตกแต่งอาคาร มีลักษณะทางกายภาพ

วัสดุตกแต่งงานฝีมือ

วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)

ภาพที่ 5.3ข การใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ กับการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)

3ข-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา (แกรนิต) (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.3ข-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือกับการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา (แกรนิต)

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุตกแต่งงานฝีมือ	3.84	0.72	17.93*	3.79	0.71	14.82*
วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)	2.54	0.79		2.56	0.77	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.3ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)ของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างทางคุณค่าศิลปะของวัสดุตกแต่งอาคารมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)ของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างทางคุณค่าศิลปะของวัสดุตกแต่งอาคาร มีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)มีความแตกต่างกัน

3ข-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.3ข-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือกับการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุตกแต่งงานฝีมือ	3.95	0.78	17.71*	3.53	0.82	5.11*
วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)	2.49	0.85		2.99	0.89	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.3ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)ของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสม ของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างทางคุณค่าศิลปะของวัสดุตกแต่งอาคารมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)ของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า คุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างทางคุณค่าศิลปะของวัสดุตกแต่งอาคารมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)มีความแตกต่างกัน

3ข-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) (การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3ข-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ กับการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุตกแต่งงานฝีมือ	3.84	0.72	3.79	0.71	0.56
วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)	2.54	0.79	2.56	0.77	-0.22

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้น แสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)ใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั้น แสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)ได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

3ข-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ(สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3ข-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือกับการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุตกแต่งงานฝีมือ	3.95	0.78	3.53	0.82	4.63*
วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)	2.49	0.85	2.99	0.89	-4.98*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือสูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งทั่วไปต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องคุณค่าของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างทางคุณค่าศิลปะของวัสดุตกแต่งอาคาร กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต)สามารถอธิบายได้ว่า สิ่งหนึ่งที่ถือเป็นสิ่งควบคู่มาับสถาปัตยกรรมไทยในอดีต คือการตกแต่งประดับประดา ดังที่ เรื่องศักดิ์ กันตะบุตร (2537: 44-46) ได้กล่าวว่า ความเป็นสถาปัตยกรรมไทยในสถาปัตยกรรมทางพระพุทธศาสนา สามารถสังเกตพบได้ชัดเจน คือ งานช่างศิลป์มีได้ตระหนี่ในการตกแต่งอย่างวิจิตรประณีต มีความอลังการ ประหนึ่งเป็นทิพยพิมาน

อยู่บนสวรรค์ งานประณีตศิลป์จะได้รับการสร้างสรรค์ด้วยฝีมือ วัสดุที่แสดงออกถึงความมีค่า มีราคา เจกเช่น อัญมณีอันงดงาม ส่วนประณีตศิลป์เหล่านี้เปรียบเทียบกับอารมณ์ที่ห่มเรือนร่าง (โครงสร้าง) ของสถาปัตยกรรม มีความสวยงามวิจิตร พิศดาร แปลกประหลาด ไม่เหมือนประเทศใดในโลก ซึ่งมีความเป็นทิพย์ผสมอยู่

การใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ ที่มีความสูงค่าทางด้านศิลปะ มีความงดงามอ่อนช้อย ประณีต แสดงความสามารถทางช่างศิลป์ ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น บรรลุตามความมุ่งหมายทางสุนทรียภาพในงานสถาปัตยกรรม จึงถือ การใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือเป็นสื่อเชื่อมโยงกับความเป็นลักษณะไทยที่ชัดเจน ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มสถาปนิก และกลุ่มบุคคลทั่วไปรับรู้ลักษณะไทยดังกล่าวได้ง่าย และเข้าใจตรงกัน

ในขณะที่เดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้**ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย** กรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา (แกรนิต) โดยทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่า การสื่อให้เกิดลักษณะไทยด้วยการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือมีความเหมาะสมเมื่อใช้ให้ถูกกับประเภทของอาคาร โดยเฉพาะอาคารที่เน้นความสำคัญทางวัฒนธรรมไทย การเปลี่ยนแปลงสิ่งประดับประดาอย่างวัฒนธรรมแบบโมเดิร์น ไม่สามารถสนองตอบต่อเป้าหมายของงานออกแบบ ในการก่อให้เกิดสุนทรียภาพ อันมีผลต่อพฤติกรรมรับรู้ของมนุษย์ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 26) และตริังใจ บุรณสมภพ (2533: 115) กล่าวว่า การนำส่วนประกอบอาคาร ลวดลาย และรายละเอียดตกแต่งมาสอดแทรกในงานสถาปัตยกรรมปัจจุบัน ก็จะทำให้ได้งานสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัยได้

นอกจากนี้ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ยังให้ความเห็นว่าควรมีการอนุรักษ์ หรือสืบทอดคุณค่าทางศิลปะ ของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือไว้ แต่อาจมีการปรับปรุง ประยุกต์ให้แสดงถึงภูมิปัญญาที่ดี หรือถ้าทำให้ดีกว่าของเดิมไม่ได้ ก็หันกลับมาใช้ของเก่าจะดีกว่า เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งมีราคา(แกรนิต) กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป แสดงว่ากลุ่มสถาปนิกเห็นคุณค่าของการใช้วัสดุตกแต่งงานฝีมือ เป็นสื่อที่สัมพันธ์กับความเป็นลักษณะไทยที่แนบแน่น โดยอาจเชื่อมโยงกับความอ่อนช้อย ประณีตบรรจง อันเป็นสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในสังคมไทย ส่วนการใช้วัสดุมีราคา (แกรนิต) ซึ่งเป็นที่นิยมใช้ในอาคารที่ต้องการแสดงจินตภาพอันทันสมัย สร้างภาพลักษณ์ที่ดี (มุสตี ทิพทัส, 2539: 232) และไม่ได้สื่อถึงความเป็นลักษณะไทยในตัววัสดุแต่อย่างใด ทั้งนี้ เนื่องจากคุณค่าเป็นตัวกำหนดทัศนคติซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกต่าง ๆ และความเชื่อถือต่าง ๆ และขณะเดียวกันทัศนคติมีอิทธิพลต่อการรับรู้ และการรับรู้มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คุณค่าจึงเป็นตัวกำหนดการรับรู้ บุคคลจะมีการรับรู้อย่างไรขึ้นอยู่กับระบบคุณค่าที่ยึดถือ ทั้งการรับรู้ ทัศนคติ และคุณค่า ต่างก็เป็นผลของประสบการณ์ที่สะสมกันมา (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 77)

5.3.4 ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้าง

การศึกษา เรื่องผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่

- ความแตกต่างของผิววัสดุ : วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านกับวัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน
- ความแตกต่างของรายละเอียดอาคารจากการใช้วัสดุตกแต่ง : วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากกับวัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย

ได้ผลการวิเคราะห์ ตามลักษณะกายภาพของการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ก. ความแตกต่างของผิววัสดุ มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน

วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน

ภาพที่ 5.4ก การใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน กับการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน

4ก-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.4ก-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านกับการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน	4.12	0.72	16.98*	4.09	0.81	17.88*
วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน	2.65	0.78		2.65	0.76	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t \geq ± 1.96)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.4ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านสูงกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยมากค่อนข้างมากที่สุด และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของผิววัสดุมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านสูงกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยมากค่อนข้างมากที่สุด และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของผิววัสดุมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันมีความแตกต่างกัน

4ก-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน (สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.4ก-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านกับการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน	4.26	0.57	23.09*	3.97	0.96	9.30*
วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน	2.37	0.87		3.01	0.79	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.4ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านสูงกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน โดยมีระดับค่าความเหมาะสมมากค่อนข้างมากที่สุด และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของผิววัสดุมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านสูงกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางตามลำดับ นั้นแสดงว่า ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของผิววัสดุ มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันมีความแตกต่างกัน

4ก-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน (สถาปนิกสร้างสรรค์ชั้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.4ก-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน กับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน	4.12	0.72	4.09	0.81	0.23
วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน	2.65	0.78	2.65	0.76	0.00

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยมากค่อนข้างมากที่สุดทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันเท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

4ก-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.4ก-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านกับการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน	4.26	0.57	3.97	0.96	3.22*
วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน	2.37	0.87	3.01	0.79	-6.72*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านสูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยมากค่อนข้างมากที่สุด และค่อนข้างมากตามลำดับ นั่นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างน้อย และปานกลางตามลำดับ นั่นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมันได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของของผิววัสดุ กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน (สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านสูงกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน สามารถอธิบายได้ว่า วัสดุตกแต่งที่ผลิตขึ้นใช้ในงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตมักเป็นวัสดุธรรมชาติ หรือดัดแปลงวัสดุจากธรรมชาติ ประเภท หิน ไม้ อีฐ และปูน จะให้ผิวสัมผัสที่หยาบด้านเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีวัสดุอีกลักษณะหนึ่งที่น่ามาประดับงานสถาปัตยกรรม จะมีขนาดเป็นชิ้นเล็ก ๆ เนื่องมาจากข้อจำกัดในการผลิต เช่น กระฉกเกี๊ยบ แผ่นทองสักโก กระเบื้องเคลือบ ฯลฯ ซึ่งล้วนมีผิวสัมผัสละเอียดถึงขนาดมันวาว แต่เมื่อนำมาใช้ในงานในสถาปัตยกรรม ก็จะทำให้ผิวสัมผัสที่มีลักษณะ "ระยิบระยับ" เมื่อถูกแสงกระทบ อันเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของสถาปัตยกรรมไทยประเภทวัดและวัง ทั้งนี้ มิได้มีผิวสัมผัสเรียบมันอย่างวัสดุสมัยใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้วัสดุประเภทสแตนเลส หินแกรนิต หินอ่อนผิวขัดมัน กระฉกชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะกระฉกสะท้อนแสง เป็นต้น วัสดุเหล่านี้เป็นวัสดุที่สร้างภาพพจน์ที่ดีแก่

อาคาร โดยเฉพาะอาคารสูง หรืออาคารที่เน้นความทันสมัย มีระดับ (มุสดี ทิพทัส, 2539: 233) ทั้งนี้ วัสดุผิวเรียบมัน ล้วนเป็นวัสดุที่ต้องใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง และมีราคาแพง จึงไม่ค่อยมีใช้ในงาน สถาปัตยกรรมไทยในอดีต แต่ก็มีตัวอย่างงานสถาปัตยกรรมไทยในอดีตที่มีความสำคัญ โดยมีการใช้หินอ่อนเป็นวัสดุผิวสำเร็จ นั่นคือ อาคารในวัดเบญจมบพิตร ซึ่งออกแบบโดย สมเด็จเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ เป็นต้น ดังนั้น ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านจึงสูงกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน โดยทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีมโนทัศน์ต่อการใช้ผิวสัมผัสในงานสถาปัตยกรรมไปในทิศทางเดียวกัน

ในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านสูงกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน โดยทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่า เนื่องจากวัสดุผิวเรียบมันจะให้ความรู้สึก หรือสื่อความหมายที่ทันสมัย มีระดับของอาคาร ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ความทันสมัยเกินไปอาจไม่เข้ากับสถาปัตยกรรมไทย ทั้งยังรวมถึงการใช้วัสดุก่อสร้างต้องกลมกลืนกับประเภทอาคาร สภาพแวดล้อมที่ตั้ง และความสำคัญทางวัฒนธรรมของอาคาร

ดังนั้น กลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปจึงให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้าน มากกว่าการใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน แต่ทั้งนี้รูปแบบอาคารอันหมายถึงรูปทรง ย่อมมีผลต่อความเหมาะสมของการใช้วัสดุที่ทันสมัยเช่นกัน กล่าวคือ ถ้ารูปทรงอาคารมีความเรียบง่ายเป็นสากล ย่อมสอดคล้องกับวัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน มากกว่ารูปทรงอาคารที่มีความซับซ้อน อ่อนช้อย อย่างในสถาปัตยกรรมไทยในอดีต เพราะคุณสมบัติของวัสดุสมัยใหม่ เช่น กระเบื้อง หรือหินแกรนิต ไม่ได้ให้ความรู้สึกอ่อนช้อย ยืดหยุ่น เหมือนวัสดุแบบในอดีตเช่นไม้ หรือวัสดุจากธรรมชาติ

อย่างไรก็ตาม การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากรูปแบบในอดีต และทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ทำให้การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน การนำเอาประสบการณ์จากการเรียนรู้ในอดีตมาเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจมีต่างกัน (วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร, 2537: 78) กล่าวคือ กลุ่มสถาปนิกมีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างการใช้วัสดุผิวสัมผัสหยาบด้านมีความเหมาะสมกว่า การใช้วัสดุผิวสัมผัสเรียบมัน ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปเข้าใจความแตกต่างในความเหมาะสมของการใช้วัสดุทั้งสองกรณีไม่มากนัก แต่ก็ยังมีการยอมรับลักษณะไทยในทิศทางเดียวกับกลุ่มสถาปนิก

ข. ความแตกต่างของรายละเอียดอาคารจากการใช้วัสดุตกแต่ง มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย

ภาพที่ 5.4 ข การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากกับการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย

4ข-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก (สถาปนิกสร้างสรรค์ชั้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.4ข-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากกับการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก	2.99	0.85	10.45*	2.99	1.00	7.65*
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย	2.22	0.75		2.31	0.88	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.4ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ทัศนคติของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของรายละเอียดอาคารจากการใช้วัสดุตกแต่งมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ทัศนคติของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของรายละเอียดอาคารจากการใช้วัสดุตกแต่ง มีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยมีความแตกต่างกัน

4ข-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก(สถาปนิกสร้างสรรค์ชิ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.4ข-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากกับการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก	3.47	0.80	8.92*	3.50	0.91	5.90*
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย	2.68	0.79		2.86	0.85	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.4ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของรายละเอียดอาคารจากการใช้วัสดุตกแต่งมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากสูงกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของรายละเอียดอาคารจากการใช้วัสดุตกแต่งมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยมีความแตกต่างกัน

4ข-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย(การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.4ข-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากกับการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก	2.99	0.85	2.99	1.00	0.06
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย	2.22	0.75	2.31	0.88	-0.92

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากเท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยค่อนข้างน้อยทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

4ข-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย (การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.4ข-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก

กับการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก	3.47	0.80	3.50	0.91	-0.27
วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย	2.68	0.79	2.86	0.85	-1.90

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทย ในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.4ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อยระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

อภิปรายสรุปเรื่องผิวสัมผัสของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของรายละเอียดอาคารจากการใช้วัสดุตกแต่ง กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย สามารถอธิบายได้ว่า ส่วนประกอบของอาคาร ลวดลายแกะสลัก และรายละเอียดอื่น ๆ จะบ่งบอกลักษณะสถาปัตยกรรมไทย จะเห็นว่าสถาปัตยกรรมไทยสมัยก่อน ไม่ใช่อาคารเรียบ ๆ แต่จะประกอบด้วยงานศิลปะที่แสดง

ถึงฝีมือและสกุลช่างที่พยายามสร้างลวดลายให้งดงาม ซึ่งงานทั้งหลายจะอยู่ในช่างสิบหมู่ ที่มี ช่างไม้ ช่างปั้น ช่างเขียน ช่างแกะ ช่างลงรักปิดทอง ช่างหล่อ ฯลฯ ชิ้นส่วนของลวดลายและรายละเอียดอื่นๆ (ตึ้งใจ นูรณสมภพ, 2539: 35) การตกแต่งประดับประดาในงานสถาปัตยกรรมไทยที่เกิดจากความมุ่งหมายทางสุนทรียศาสตร์ เห็นตัวอย่างได้จากสถาปัตยกรรมไทยมีปริมาตรหลังคาใหญ่ ก็มีการลดทอนไม่ให้มีการรู้สึกหนักโดยซ้อนชั้นหลังคาแยก ระบายหลังคาเป็นหลายชั้น หรือการย่อมุมอย่างพระปรางค์ เพื่อให้เกิดการลดทอนสัดส่วน มีเส้นสายนำสายตาให้เกิดความเบา เป็นต้น (โชติ กัลยาณมิตร, 2539: 56-63) นอกจากนี้ การตกแต่งประดับประดาเกี่ยวข้องกับเรื่องคติความเชื่อ และศาสนาในฐานะเป็นสื่อความหมายที่คลี่คลายมาเป็นงานศิลปะ การนำคติภูมิจักรวาลมาแปรเป็นสัญลักษณ์ที่พบเห็นได้เสมอ เช่น พญานาคหรือสัตว์หิมพานต์ต่าง ๆ การจัดรูปทรงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ คั่นด้วยลวดบัว อันแสดงถึงสัญลักษณ์ภูมิจักรวาล (สน สีมাত্রัง, 2537: 97) ในขณะที่การปลดปล่อยสิ่งประดับประดา เป็นแนวทางสากลของงานสถาปัตยกรรมแบบโมเดิร์น และอีกหลายแนวทางที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้

ดังนั้น การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก จึงให้ค่าความลักษณะไทยสูงกว่าและเป็นผลให้การรับรู้ลักษณะไทยของกลุ่มตัวอย่างได้ง่ายกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย อันเป็นลักษณะที่พบเห็นได้ทั่วไป ดังกล่าว

ในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้**ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย** กรณีการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมากกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย อันเนื่องจากการลดทอนสัดส่วนอาคารที่มีปริมาตรใหญ่ให้มีสัดส่วนที่สวยงาม เหมาะสมกับขนาดและสัดส่วนของมนุษย์ผู้ใช้อาคาร เป็นลักษณะที่สำคัญของสถาปัตยกรรมไทย ที่มีสัดส่วนเฉพาะ อันมาจากเหตุผลโครงสร้างส่วนหนึ่งและเหตุผลทางสุนทรียภาพส่วนหนึ่ง ดังกล่าวข้างต้น และมีแนวคิดที่สนับสนุนการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคาร ดังที่ Robert A.M. Stern สถาปนิกชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงโด่งดัง และเป็นสถาปนิกระดับโลกในยุคนี้ ได้วางหลักการในการออกแบบของเขาไว้ว่า การนำลวดลายต่าง ๆ มาตกแต่งอาคารไม่ใช่เรื่องเลวร้าย (วิวัฒน์ เตมียพันธ์, 2541: 63) ดังนั้น การใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารมาก จึงมีความเหมาะสมกว่าการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารน้อย สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ได้

จากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากเป็นไปได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยทั้งสองกลุ่ม ตั้งอยู่บนพื้นฐานการรับรู้ความหยาบละเอียด (gradient of texture) กล่าวคือ การแปรเปลี่ยนของความหนาแน่นของความหยาบละเอียดของพื้น มีความสัมพันธ์ของขนาดของวัตถุ เป็นเหตุให้เกิดการรับรู้ ความคงที่ของขนาดวัตถุ ซึ่งมีผลต่อการเปรียบเทียบขนาดและสัดส่วนของวัตถุต่อสภาพแวดล้อม (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 54-57) อย่างเป็นลักษณะการใช้วัสดุตกแต่งรายละเอียดอาคารของสถาปัตยกรรมไทย ที่ทำให้มีความสัมพันธ์ของสัดส่วนอาคารกับสภาพแวดล้อมและผู้ใช้อาคารที่เหมาะสมและมีสุนทรียภาพแบบไทย

5.3.5 ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้าง

การศึกษา เรื่องลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่

- ความแตกต่างของแหล่งทรัพยากร : วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปกับวัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น
- ความแตกต่างด้านแบบอย่างเฉพาะ : วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือกับวัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป

ได้ผลการวิเคราะห์ ตามลักษณะกายภาพของการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ก. ความแตกต่างของแหล่งทรัพยากร มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป

วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น

ภาพที่ 5.5ก การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปกับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น

5ก-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค้ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.5ก-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปกับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป	3.17	0.72	-8.94*	3.08	0.85	-10.72*
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น	3.89	0.82		4.03	0.90	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.5ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปต่ำกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของแหล่งทรัพยากรมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปต่ำกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของแหล่งทรัพยากรมีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น มีความแตกต่างกัน

5ก-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.5ก-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปกับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป	3.31	0.74	-5.55*	3.42	0.77	-2.46*
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น	3.85	0.91		3.69	1.04	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (. ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.5ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปต่ำกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของแหล่งทรัพยากรมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปต่ำกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของแหล่งทรัพยากรมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

5ก-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค้ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น (การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.5ก-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปกับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป	3.17	0.72	3.08	0.85	0.96
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น	3.89	0.82	4.03	0.90	-1.42

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยค่อนข้างมาก และมากค่อนข้างมากที่สุดตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

5ก-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น(การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.5ก-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปกับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป	3.31	0.74	3.42	0.77	-1.30
วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น	3.85	0.91	3.69	1.04	1.42

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

อภิปรายสรุปเรื่องลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างของแหล่งทรัพยากร กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไปต่ำกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากการผลิตวัสดุก่อสร้างในอดีตย่อมต้องใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นวัตถุดิบในการผลิต หรือกระทั่งการนำมาใช้โดยตรง ในประเทศไทยก็มีวัสดุก่อสร้างที่มีอยู่เฉพาะถิ่นเช่นกัน นั่นคือ การใช้วัสดุประเภท

หิน โดยเฉพาะหินทราย เป็นลักษณะเฉพาะถิ่นของสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลอารยธรรมเขมร ในภูมิภาคอีสาน จะพบตัวอย่างสถาปัตยกรรมประเภทหินได้มากที่สุด เพราะพื้นที่ในแถบอีสานมีลักษณะทางธรณีวิทยา ในเขตธรณีวิทยาชุดภูพานและพระวิหาร จึงมีความสะดวกในการนำหินดังกล่าวมาใช้ ตามความถนัดของสกุลช่างแถบนั้น ประสงค์ เยี่ยมอนันต์ (2528: 29) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะสถาปัตยกรรมในแถบพื้นที่นี้ และกลุ่มชนเดียวกัน ยังแตกต่างกันออกไปอีกตามยุคสมัยที่สร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรม ความเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงแนวคิดความเชื่อทางศาสนา คตินิยม รสนิยม การกินอยู่ การดำรงชีวิต และการกำหนดรูปแบบทางสังคมย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งก็รวมถึงการเปลี่ยนแปลง พัฒนาวัดสุกก่อสร้างและเทคโนโลยีในการก่อสร้างด้วยเช่นกัน

การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะ เรียกได้ว่าเป็นสิ่งเร้าพื้นจำแนก คือ จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมรับรู้เฉพาะเมื่อปรากฏสิ่งเร้าดังกล่าวได้ง่าย เพราะมีความน่าสนใจ ส่งผลให้การรับรู้ในภายหลังในเรื่องเดียวกัน รวดเร็ว และง่ายขึ้น (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 110) ในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น ถือเป็นความคุ้นเคยทั่วไป ที่ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปได้รับสะสมมา จนกลายเป็นสัญญาณชี้แนะ (cues) ที่เป็นสิ่งช่วยชี้นำว่าอะไรเป็นอะไร ทำให้บุคคลเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้

ในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่นสูงกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรทั่วไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า งานสถาปัตยกรรมไทย ควรแสดงถึงความเป็นพื้นถิ่น กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะกับอาคารที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับที่ นิจ ญิวชิรันนท์ (2537: 33) ได้กล่าวไว้ว่า สถาปัตยกรรมของประเทศไทย มีความแปลกแยกแตกต่างกันในแต่ละภาค ทำให้มีเอกลักษณ์กันหลากหลาย ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาปัตยกรรมในแต่ละภาค พัฒนารูปทรงและพื้นฐานดั้งเดิมเพื่อดำรงรักษาลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นต่อไป งานสถาปัตยกรรมท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่นที่แสดงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการใช้พื้นที่ใช้สอยของอาคาร ตลอดจนเทคนิควิธีการใช้วัสดุพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับรูปลักษณะของอาคารท้องถิ่นอย่างชัดเจน (วิวัฒน์ เตมียพันธ์, 2541: 63) ดังนั้น การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น จึงมีความเหมาะสมสามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ได้

จากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี ความสัมพันธ์ระหว่างสถาปัตยกรรมกับสภาพแวดล้อมที่ตั้งอันมีความสอดคล้องกัน ย่อมเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป การใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามหลายประการ อาทิ สถาปัตยกรรมไทยต้องอาศัยวัสดุท้องถิ่นเป็นสื่อแสดงลักษณะไทย ควรมีการใช้วัสดุที่ผลิตได้ในประเทศ และมีการพัฒนาด้วยภูมิปัญญาของคนไทยเอง เป็นต้น อาคารที่มีรูปลักษณะที่สื่อความหมายให้ผู้พบเห็นได้หยั่งทราบถึงเรื่องราวที่เป็นภูมิหลังของอาคาร ย่อมเป็นอาคารที่มีความหมายและมีคุณค่ามากกว่าอาคารที่ออกแบบเพื่อสนองแต่ประโยชน์ใช้สอย (วิวัฒน์ เตมียพันธ์, 2541: 63)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากค่าความแปรปรวนมาตรฐาน (SD) จะเห็นว่ามีความค่อนข้างสูง แสดงว่า ทั้งสองกลุ่ม ยังมีความไม่แน่ใจอยู่พอสมควรว่า จะยอมรับการใช้วัสดุก่อสร้างจากทรัพยากรท้องถิ่น เป็นลักษณะไทยพื้นถิ่น หรือลักษณะไทยโดยรวมดี หรืออาจเป็นไปได้ว่า บางส่วนเข้าใจว่าเป็นลักษณะไทยปนเขมร มิได้เป็นลักษณะไทยบริสุทธิ์

ข. ความแตกต่างด้านแบบอย่างเฉพาะ มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ

วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป

ภาพที่ 5.5ข การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือกับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป

5ข-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้าง
แบบฉบับทั่วไป (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.5ข-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือกับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ	4.27	0.63	18.23*	4.18	0.72	17.45*
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป	2.85	0.76		2.71	0.81	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.5ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือสูงกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยมากค่อนข้างมากที่สุด และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านแบบอย่างเฉพาะ มีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือสูงกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยมากค่อนข้างมากที่สุด และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านแบบอย่างเฉพาะ มีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป มีความแตกต่างกัน

5ข-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสม จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.5ข-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม จากการใช้ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือกับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ	4.31	0.64	17.76*	3.81	0.96	5.97*
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป	2.67	0.87		3.11	0.94	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.5ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือสูงกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป โดยมีระดับค่าความเหมาะสมมากค่อนข้างมากที่สุด และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านแบบอย่างเฉพาะ มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ สูงกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า ลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างด้านแบบอย่างเฉพาะมีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป มีความแตกต่างกัน

5ข-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป (การสร้างภาพจำลอง)ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.5ข-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือกับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ	4.27	0.63	4.18	0.72	1.10
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป	2.85	0.76	2.71	0.81	1.62

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยมาก่อนข้างมากที่สุดทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

5ข-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.5ข-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือกับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ	4.31	0.64	3.81	0.96	5.21*
วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป	2.67	0.87	3.11	0.94	-4.20*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือสูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยมากค่อนข้างมากที่สุด และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.5ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย และปานกลางค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องลักษณะพื้นถิ่นของวัสดุก่อสร้างในประเด็นความแตกต่างทางด้านแบบอย่าง เฉพาะ กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือสูงกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป สามารถอธิบายได้ว่า การใช้วัสดุก่อสร้างในถิ่นหรือภูมิภาคต่าง ๆ มีความเป็นลักษณะเฉพาะตัว ที่นิยมอย่างเห็นได้ชัด คือ การใช้วัสดุdungตองตึง หรือกระเบื้องไม้ (แป้นเกล็ด) เป็นแบบฉบับที่โดดเด่นของทางภาคเหนือ โดยมีเหตุผล

สนับสนุนอีกประการหนึ่ง นั่นคือ ในภาคเหนือ ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์มาแต่อดีตกาล ได้มีการนำมาใช้ในการก่อสร้างอย่างแพร่หลาย (โชติ กัลยานมิตร, 2525: 66)

การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะ เรียกได้ว่าเป็นสิ่งเร้าที่จำแนก คือ จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมรับรู้เฉพาะเมื่อปรากฏสิ่งเร้าดังกล่าวได้ง่าย เพราะมีความน่าสนใจ ส่งผลให้การรับรู้ในภายหลังในเรื่องเดียวกัน รวดเร็ว และง่ายขึ้น (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 110) ในกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือเป็นความคุ้นเคยทั่วไป ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปได้รับสะสมมา จนกลายเป็นสัญญาณชี้แนะ (cues) ที่เป็นสิ่งช่วยชี้แนะว่า อะไรเป็นอะไร ทำให้บุคคลเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ทันที

และในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้*ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย* กรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือสูงกว่าการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป โดยทั้งสองกลุ่มให้ความเห็นว่า การใช้วัสดุก่อสร้างตามแบบทางเหนือ (แบบเกสิด) สามารถแสดงแบบอย่างเฉพาะ (style) ได้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการสื่อถึงวัฒนธรรมการนิยมใช้ไม้ในงานสถาปัตยกรรมแบบล้านนา ทั้งยังชี้ให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้ทางภาคเหนือของประเทศไทยอีกด้วย

มีข้อคิดเห็นบางประการจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า ควรมีการนำวัสดุแบบเก่ามาใช้ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ แต่ควรพัฒนาให้มีความทนทาน มีประสิทธิภาพสูงขึ้นไม่ทำลายสภาพแวดล้อม นั่นหมายถึง บางครั้งมีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการใช้วัสดุที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นตามอย่างเดิม เพื่อสื่อความรู้สึกดั้งเดิม รวมถึงเสน่ห์อันเป็นแบบอย่างเฉพาะของถิ่น นั้น ๆ โดยใช้วัสดุที่มีประสิทธิภาพขึ้น

กระแสการอนุรักษ์เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นก็เป็นสิ่งผลักดันให้เกิดค่านิยมต่อการใช้วัสดุก่อสร้างตามแบบฉบับเฉพาะ ถือเป็นสิ่งแสดงพฤติกรรมทางสังคม ความมั่นคงทางจิตวิทยา โดยความมี "ราก" คือ มีที่มาจากที่ไป สอดคล้องกับที่ Robert A.M. Stern ได้วางแนวคิดการออกแบบอาคารไว้ คือ อาคารที่มีรูปลักษณะที่สื่อความหมายให้ผู้พบเห็นได้หยั่งทราบถึงเรื่องราวที่เป็นภูมิหลังของอาคาร ย่อมเป็นอาคารที่มีความหมายและมีคุณค่ามากกว่าอาคารที่ออกแบบเพื่อสนองแต่ประโยชน์ใช้สอย สถาปัตยกรรมเป็นการเล่าเรื่องชนิดหนึ่ง หรือสถาปัตยกรรมเป็นงานศิลปะที่สื่อความหมาย ฉะนั้นการออกแบบอาคารควรมีการออกแบบรูปด้านและรูปทรงของอาคารให้สื่อเรื่องราวให้ผู้พบเห็นได้รับรู้ถึงสภาพสังคม และวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น (วิวัฒน์ เตมียพันธ์, 2541: 63)

แต่อย่างไรก็ตาม การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทางเหนือ กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยได้มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนกรณีการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไป กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากการเรียนรู้ประสบการณ์จากรูปแบบในอดีต และทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันจากการยึดถือคุณค่าต่างกันย่อมมีผลต่อการรับรู้ที่ต่างกัน (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, 2537: 78) ทำให้การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจจึงต่างกัน การนำเอาประสบการณ์จากการเรียนรู้ในอดีตมาเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจมีต่างกัน กล่าวคือ ระบบการให้คุณค่าของกลุ่มสถาปนิกต่อสุนทรียภาพระหว่างการใช้วัสดุสร้างแบบฉบับทางเหนือ กับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบฉบับทั่วไปมีความแตกต่างที่ชัดเจน โดยยอมรับการใช้วัสดุแบบฉบับทางเหนือ (แบบเกสิด) อย่างมากและไม่ค่อยยอมรับการใช้วัสดุแบบฉบับธรรมดาทั่วไปนัก ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปมีระบบการให้คุณค่า ต่อทั้งสองกรณี ไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก แต่ยังคงมีการยอมรับลักษณะไทยในทิศทางเดียวกับสถาปนิก

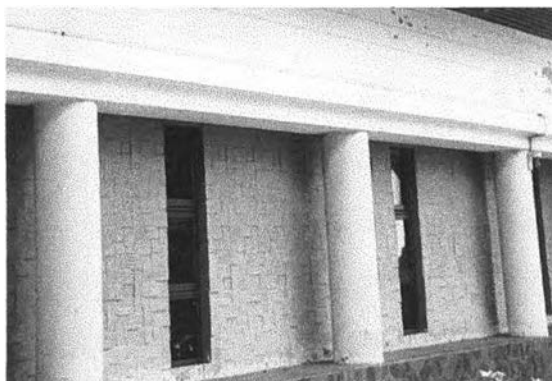
5.3.6 การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะ

การศึกษา เรื่องการใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ได้แก่

- การใช้วัสดุเลียนแบบ กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา
- การใช้วัสดุซ้ำซ้อน กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา

ได้ผลการวิเคราะห์ ตามลักษณะกายภาพของการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ก. การใช้วัสดุเลียนแบบ กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุเลียนแบบ

วัสดุแบบตรงไปตรงมา

ภาพที่ 5.6ก การใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา

6ก-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ (สถาปนิกสร้างสรรค์ชั้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.6ก-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุเลียนแบบ	3.35	0.93	2.62*	3.57	0.88	8.40*
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	3.07	0.77		2.83	0.77	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.6ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเลียนแบบสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และปานกลางตามลำดับ นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะในประเด็นความแตกต่างระหว่างการใช้วัสดุเลียนแบบ กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมามีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมามีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ก-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเลียนแบบสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะในประเด็นความแตกต่างระหว่างการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมามีความแตกต่างกัน

6ก-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ(สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา(การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.6ก-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุเลียนแบบ	3.12	1.05	-1.92	3.22	0.99	-0.62
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	3.35	0.77		3.29	0.93	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.6ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุเลียนแบบต่ำกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาเล็กน้อย โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมากทั้ง 2 กรณี นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะในประเด็นความแตกต่างระหว่างการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีแนวโน้มว่า มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสม ของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ก-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุเลียนแบบใกล้เคียงกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา โดยมีระดับค่าความเหมาะสมปานกลางค่อนข้างมากทั้ง 2 กรณี นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะในประเด็นความแตกต่างระหว่างการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ไม่มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุเลียนแบบเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา *ไม่มีความแตกต่างกัน*

6ก-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.6ก-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุเลียนแบบ	3.35	0.93	3.57	0.88	-2.18*
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	3.07	0.77	2.83	0.77	2.78*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุเลียนแบบต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และค่อนข้างมากตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุเลียนแบบได้ดีน้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป *มีความแตกต่างกัน*

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ก-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาสูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก และปาน

กลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน

6ก-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.6ก-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุเลียนแบบ	3.12	1.05	3.22	0.99	-0.85
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	3.35	0.77	3.29	0.93	0.54

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุเลียนแบบใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมากทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุเลียนแบบได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.ก-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้

วัสดุแบบตรงไปตรงมาใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างมาก ทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายสรุปเรื่องการใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะในประเด็นการใช้วัสดุเลียนแบบ กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา สามารถอธิบายได้ว่า การจำลองลักษณะกายภาพของวัสดุก่อสร้างแบบเดิม ด้วยวัสดุก่อสร้างสมัยใหม่ เพื่อให้เกิดการสื่อความหมายทางสถาปัตยกรรม ยิ่งทำได้เหมือนหรือใกล้เคียงกับของเดิมเท่าใด ก็จะสามารถสื่อความหมายดั้งเดิมได้มากเท่านั้น ในกรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ โดยการใช้วัสดุปูนทำผิวเป็นลายขัดตะเหมือนลายไม้ไม้ขัดตะ เสมือนเป็นวิธีการสื่อความหมายทางภาษาสถาปัตยกรรม ตามที่ Charles Jencks (1978) ได้อธิบายไว้ คือ เป็นศัพท์ทางสถาปัตยกรรม การสื่อสาระของงานสถาปัตยกรรมก็ต้องอาศัยองค์ประกอบที่เป็นหน่วยย่อยในทางสถาปัตยกรรม เช่น เสา ประตู หน้าต่าง ผนัง ฯลฯ ในภาษาของการมอง เป็นชิ้นส่วนวัสดุในภาษาของการสร้าง ก่อนที่จะถูกนำมาประกอบกันให้เป็นเนื้อหาสาระขึ้นมา ดังนั้น องค์ประกอบจึงเปรียบเสมือนศัพท์ในการประพันธ์งานสถาปัตยกรรม และซึ่งองค์ประกอบหรือศัพท์แต่ละคำนั้นจะมีความหมายที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคมและวัฒนธรรม ผนังไม้ไม้ขัดตะเมื่ออยู่กับเรือนไทยก็มีความหมายคือ ผนังขัดตะ แต่เมื่อนำฝาขัดตะมาประกอบกับอาคารสมัยใหม่ ด้วยวิธีการใหม่ ฝาขัดตะก็จะเป็นศัพท์ ที่แสดงความหมาย คือ ความเป็นผนังแบบไทย

แต่อย่างไรก็ตาม การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี โดยในกรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยได้น้อยกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนในกรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยได้ดีกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป เนื่องจากการเรียนรู้สถาปัตยกรรมจากอดีตและทัศนคติด้านสถาปัตยกรรมไทยของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน การให้คุณค่าของสถาปัตยกรรมและการมีข้อจำกัดในการตัดสินใจต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มสถาปนิกมีความเข้าใจในกระบวนการออกแบบในด้านสุนทรียภาพ โดยมีทัศนคติในการให้คุณค่าในแนวความคิดการออกแบบที่ได้รับการปลูกฝังมาแตกต่างจากกลุ่มบุคคลทั่วไป กล่าวคือสุนทรียภาพกรณีการใช้วัสดุเลียนแบบ ของกลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าน้อยกว่าของกลุ่มบุคคลทั่วไป ส่วนสุนทรียภาพกรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ของกลุ่มสถาปนิกจะให้ค่าสูงกว่าของกลุ่มบุคคลทั่วไป

แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้**ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย** กรณีการใช้วัสดุเลียนแบบเท่ากับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา เนื่องจากมีแนวคิดที่ค่อนข้างสวนทางกัน เกี่ยวกับการใช้วัสดุเลียนแบบ กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา สังเกตจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ที่ค่อนข้างสูง กล่าวคือ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเห็นว่าควรใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาหรืออย่างมีสำจะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการใช้วัสดุก่อสร้างที่ ผุสดี ทิพทัส (2539: 230) ได้ประมวลไว้โดยกล่าวถึง อาจารย์แสงอรุณ รัตกลีกร สถาปนิกที่ยึดถือธรรมชาติเป็นแม่บท และเคารพในสำจะของการใช้วัสดุตามสภาพที่แท้จริง อันมีแนวทางในการใช้วัสดุในงานออกแบบที่พยายามแสดงให้เห็นธรรมชาติของวัสดุแต่ละชนิด ทั้งวัสดุที่ใช้กับภายนอกและภายในอาคาร งานตกแต่งภายในจะใช้วัสดุที่แสดงผิวและสีตามธรรมชาติของไม้ หินอ่อน หินแกรนิต ตลอดจนคอนกรีต และโลหะประเภทต่าง ๆ

แต่ในทางตรงกันข้าม ยังมีบุคคลอีกส่วนหนึ่งที่เห็นว่าการใช้วัสดุเลียนแบบเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ โดยเห็นว่ารูปแบบการใช้วัสดุก่อสร้างสมัยใหม่จะให้ความรู้สึกได้ไม่เท่าวัสดุแบบเก่า อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้วัสดุสมัยใหม่โดยเลียนแบบให้คล้ายของเดิม ให้มีประสิทธิภาพ ความคงทน เพื่ออายุของงานสถาปัตยกรรมที่ยาวนาน จะมีความเหมาะสมเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง สรุปได้โดยนัยว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุเลียนแบบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ยังมีความคลุมเครือ ไม่แน่ใจ ทั้งในกลุ่มสถาปนิกและในกลุ่มบุคคลทั่วไป

ข. การใช้วัสดุซ้ำซ้อนกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีลักษณะทางกายภาพ ดังนี้

วัสดุซ้ำซ้อน

(หลังคา ค.ส.ล. มุงด้วยกระเบื้องดินเผา)

วัสดุแบบตรงไปตรงมา

(หลังคามีวคอนกรีตฉาบเรียบ ทาสี)

ภาพที่ 5.6ข การใช้วัสดุซ้ำซ้อน กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา

6ข-1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน (สถาปนิกสร้างสรรค้ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.6ข-1 การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อนกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุซ้ำซ้อน	3.87	0.74	14.69*	3.79	0.77	14.69*
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	2.69	0.78		2.59	0.77	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.6ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน เปรียบเทียบกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนสูงกว่า การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีล้จจะ ในประเด็นความแตกต่างระหว่างการใช้วัสดุซ้ำซ้อน กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมามีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ข-1 การวิเคราะห์ค่าความเป็นลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไป ให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา โดยมีระดับค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีล้จจะ ในประเด็นความแตกต่างระหว่างการใช้วัสดุซ้ำซ้อนกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีผลต่อการให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเป็นลักษณะไทยของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเปรียบเทียบกับ ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมามีความแตกต่างกัน

6ข-2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับการใช้วัสดุซ้ำซ้อน (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง)

ตารางที่ 5.6ข-2 การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับการใช้วัสดุซ้ำซ้อนกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก			กลุ่มบุคคลทั่วไป		
	\bar{X}	SD	ค่า t	\bar{X}	SD	ค่า t
วัสดุซ้ำซ้อน	3.73	0.95	9.43*	3.69	0.78	9.32*
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	2.57	0.92		2.72	0.84	

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

จากตารางที่ 5.6ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กับการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มสถาปนิก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะ ในประเด็นความแตกต่างระหว่างการ ใช้วัสดุซ้ำซ้อน กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มสถาปนิก ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ข-2 การวิเคราะห์ค่าความเหมาะสม กับการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาของกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา โดยมีระดับค่าความเหมาะสมค่อนข้างมาก และปานกลางค่อนข้างน้อยตามลำดับ นั้นแสดงว่า การใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะในประเด็นความแตกต่างระหว่างการ ใช้วัสดุซ้ำซ้อน กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา มีผลต่อการให้ค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบค่าความเหมาะสมของกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเปรียบเทียบกับ ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมามีความแตกต่างกัน

6ข-3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กับการใช้วัสดุซ้ำซ้อน (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น) เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.6ข-3 การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน กับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุซ้ำซ้อน	3.87	0.74	3.79	0.77	0.92
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	2.69	0.78	2.59	0.77	1.04

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า $t \geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ข-3 การวิเคราะห์การรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเป็นลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการรับรู้ลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อยทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถรับรู้ลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การรับรู้ลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

6ข-4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง) ตามค่าความเหมาะสม ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.6ข-4 การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อนกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วัสดุซ้ำซ้อน	3.73	0.95	3.69	0.78	0.33
วัสดุแบบตรงไปตรงมา	2.57	0.92	2.72	0.84	-1.51

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยค่อนข้างมากทั้ง 2 กลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุซ้ำซ้อนได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.6ข-4 การวิเคราะห์การยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกให้ค่าความเหมาะสมของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาใกล้เคียงกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยมีระดับค่าการยอมรับลักษณะไทยปานกลางค่อนข้างน้อย ทั้งสองกลุ่ม นั้นแสดงว่า กลุ่มสถาปนิกสามารถยอมรับลักษณะไทยของการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาได้เท่ากับกลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบการยอมรับลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า การยอมรับลักษณะไทยในกรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ระหว่างกลุ่มสถาปนิก กับกลุ่มบุคคลทั่วไป *ไม่มีความแตกต่างกัน*

อภิปรายสรุปเรื่องการใช้วัสดุก่อสร้างอย่างมีสัจจะในประเด็น การใช้วัสดุซ้ำซ้อนกับการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมากรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน (สถาปนิกสร้างสรรค์ขึ้น)เปรียบเทียบกับ การใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา (การสร้างภาพจำลอง)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้ค่าความเป็นลักษณะไทยและค่าการรับรู้ลักษณะไทย กรณีการใช้วัสดุแบบซ้ำซ้อนสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา สามารถอธิบายได้ว่า จุดมุ่งหมายประการสำคัญในการใช้วัสดุซ้ำซ้อนคือ ต้องการรักษารูปลักษณ์ หรือ เปลือกภายนอกให้มีลักษณะเหมือนของเดิมที่คุ้นเคย เสมือนการตกแต่งหน้าฉาก (façade decoration) ของอาคาร โดยที่โครงสร้างภายในได้มีการเปลี่ยนแปลงให้แตกต่างไปจากเดิม ทั้งนี้ เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความแข็งแรงของอาคาร แต่ขณะเดียวกันยังต้องการรูปแบบดั้งเดิมทางสถาปัตยกรรมดังที่ปรากฏตัวอย่างเห็นได้จากในสมัยรัชกาลที่ 3 อาคารที่โครงสร้างเป็นไม้ได้เปลี่ยนเป็นโครงสร้างก่ออิฐถือปูนโดยกำแพงก่ออิฐหุ้มเสาให้มีความกว้างราว 1.00 เมตร วิธีการก่อสร้างโดยใช้โครงไม้เป็นแกนในและก่ออิฐถือปูนหุ้มโดยรอบ การก่อสร้างแบบนี้เมื่อดูภายนอกจะเหมือนกับงานโครงสร้างก่ออิฐฉาบปูนล้วน แต่ที่จริงแล้วแกนในของโครงสร้างเป็นไม้ แค่อิฐถือปูนหุ้มโดยรอบ

จึงถือได้ว่า การใช้วัสดุซ้ำซ้อนในงานสถาปัตยกรรมมีมาช้านาน ส่วนการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมาเป็นลักษณะทั่วไป โดยหมายถึงใช้วัสดุตรงตามหน้าที่ใช้สอยตามวิธีการก่อสร้างที่เป็นปกติ ของวัสดุชนิดนั้น ๆ เช่น การใช้หลังคากระเบื้องดินเผาโดยปกติจะมุงบนโครงหลังคาที่มีระแนง จันทัน ฯลฯ รับน้ำหนักไปตามลำดับ หรือการทำหลังคาคอนกรีตเสริมเหล็ก ก็สามารถทำได้เช่นกัน โดยไม่จำเป็นในทางวิธีการก่อสร้างที่จะต้องปิดทับด้วยวัสดุตก

ต่างอื่น ๆ การรับรู้ลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี เนื่องจาก แสดงว่าทัศนคติของการใช้วัสดุทั้งสองแบบ ของกลุ่มสถาปนิกกับบุคคลทั่วไป มีทิศทางเดียวกัน

แต่ในขณะเดียวกัน ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไปให้**ค่าความเหมาะสมและค่าการยอมรับลักษณะไทย** กรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อนสูงกว่าการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา เนื่องจากแม้ว่าแนวความคิดการออกแบบที่เคารพในสัจจะของวัสดุตามสภาพที่แท้จริง จะเป็นที่ยอมรับและใช้ในการออกแบบงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ซึ่งมีความสำคัญทางวัฒนธรรมอย่างมาก เช่น อาคารทางศาสนา สถานที่ราชการ อาคารที่ต้องการแสดงลักษณะพื้นถิ่น ฯลฯ ย่อมจำเป็นที่จะต้องอาศัยสื่อที่ทำให้ผู้รับรู้เข้าใจได้ตรง รวดเร็ว และเน้นความสัมพันธ์ของความหมายที่สอดคล้องกับตัวอาคาร นอกจากนี้การออกแบบอาคารให้มีรูปลักษณะสอดคล้องกับรูปแบบอาคารในอดีตหรืออาคารในประวัติศาสตร์ อาคารที่มีรูปลักษณะดังกล่าวย่อมมีความหมายมากกว่าอาคารที่ไม่มีรูปลักษณะของอาคารในประวัติศาสตร์ (วิวัฒน์ เตมียพันธ์ุ, 2541: 63) ส่วนการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา**มากเกินไป** อาจจะทำให้ศักยภาพหรือความสามารถในการสื่อความหมายของวัสดุมีไม่เพียงพอ ที่จะไปกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ลักษณะไทยของบุคคลได้

จากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้การยอมรับลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันทั้งสองกรณี ซึ่งกรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อนเป็นลักษณะไทยที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ต่างจากกรณีการใช้วัสดุแบบตรงไปตรงมา ซึ่งมีความเหมาะสมกับรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่น้อยกว่ากรณีการใช้วัสดุซ้ำซ้อน ทั้งนี้ จากเหตุผลที่ว่า การใช้วัสดุด้วยความตรงไปตรงมาจนเกินไป อาจทำให้งานสถาปัตยกรรมนั้นกลายเป็น**"สถาปัตยกรรมชื้อบื้อ"** ตามที่ วิมลสิทธิ์ ทรายงาม (2530) ใช้เรียกสถาปัตยกรรมแบบโมเดิร์นที่มีรูปแบบตรงไปตรงมา อันสนองเพียงประโยชน์ใช้สอยอย่างเดียว และอีกประการหนึ่ง การที่สถาปนิกสมัยใหม่ได้คิดใช้องค์ประกอบหรือศัพท์บางคำ เช่น หลังคาจั่ว (แบบไทย) หรือหลังคาปั้นหย่า ตลอดจนวัสดุแบบเก่า ฯลฯ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา แสดงให้เห็นถึงการปฏิเสธที่จะนำเอาสัญลักษณ์มาใช้ในการประพันธ์งานสถาปัตยกรรม ประเด็นนี้เป็นประเด็นหนึ่งในสาเหตุของการที่สถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่ต้องล้มเหลว และเป็นปัญหาใหญ่สำหรับพวกโมเดิร์นนิสต์ เนื่องจากว่าการปฏิเสธในสิ่งที่ประชาชนทั่วไปเข้าใจดีอยู่แล้วและนำสิ่งที่ประชาชนยังไม่เข้าใจหรือต้องเรียนรู้ใหม่มาทดแทนอย่าง **"ไม่มีปีไม่มีขลุ่ย"** ไม่อาจเป็นที่ยอมรับได้ (เด่น วาสสิศิริ, 2527: 47-48)

5.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นทั่วไป และแนวทางสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ด้านการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.1 – 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แบบใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยี ในสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
การเลือกใช้วัสดุก่อสร้างแบบใหม่สามารถแสดงถึงลักษณะสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ได้อย่างชัดเจน	3.20	0.73	3.09	0.81	1.27
สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ควรใช้วัสดุก่อสร้างแบบใหม่เป็นวัสดุประกอบส่วนใหญ่ของอาคาร	3.29	0.88	3.09	0.83	2.01*
สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีแบบใหม่ในการก่อสร้างอาคาร	3.12	1.10	2.95	0.96	1.39

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แบบใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.1-5 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แบบใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบใหม่ สูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย โดยมีระดับค่าความคิดเห็น คือ ค่อนข้างเห็นด้วย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แบบใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นในประเด็น สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ควรใช้วัสดุก่อสร้างแบบใหม่เป็นวัสดุประกอบส่วนใหญ่ของอาคาร

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุ ก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ทั้งสองกลุ่มค่อนข้างเห็นด้วยกับการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบใหม่ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ โดยกลุ่มสถาปนิกมีแนวโน้มที่ต้องการจะเห็นการใช้วัสดุก่อสร้างแบบใหม่เป็นวัสดุประกอบส่วนใหญ่ของอาคารที่เป็นสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่สูงกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป จึงเป็นสิ่งบ่งชี้ให้เห็นว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป ยอมรับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบใหม่ โดยนัยคือ วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีแบบใหม่ สามารถสื่อความเป็นลักษณะไทยได้ ส่วนจะมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับรูปแบบทางกายภาพของวัสดุก่อสร้าง ว่าใกล้เคียงหรือแตกต่างจากวัสดุก่อสร้างแบบเก่าเพียงใด โดยที่กลุ่มสถาปนิกเป็นผู้มีประสบการณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมจากการเรียนรู้ประสบการณ์ในอดีต มากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป จึงทำให้สามารถในการจำแนกลักษณะสถาปัตยกรรม และรู้ถึงแนวทางในการพัฒนาออกแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ที่จะสื่อความเป็นลักษณะไทยได้ เพราะมีข้อมูลในการตัดสินใจอยู่แล้ว และพร้อมที่จะนำออกมาใช้ในการตัดสินใจเลือกและนำมาใช้ให้เกิดความเหมาะสมได้ ตลอดจนมีทัศนคติต่อปรัชญาของงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ว่าควรมีความก้าวหน้าในแง่เทคโนโลยี และเนื่องจากสถาปนิกเป็นผู้มีความสามารถและถนัดในเชิงออกแบบ จึงเห็นว่า ยังมีทางออกอีกมากในการนำวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้คลี่คลายรูปแบบสถาปัตยกรรมที่แสดงออกถึงลักษณะไทยเพื่อพยายามหลีกเลี่ยงความเหมือนของเดิม ดังที่ สมภพ ภิรมย์ (2531: 18) ได้กล่าวไว้ว่า “ กินมรดกนั้นก็ต้องกินให้เป็น อย่างมูมมามกินมรดกไทย เฉพาะสถาปัตยกรรมไทยต้องกินให้เป็น ต้องกินอย่าง “ ผู้ดี ” ต้องรู้จัก “ ลอก ” รู้จัก “ เลียน ” ลอกผิด ลอกถูก รังแต่จะอายุตัวเอง ดังสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศฯ ทรงรับสั่งความว่า “ กินอาหารเข้าไปแล้วกลายออกมาเป็นเหงื่อ ... ”

อนึ่ง โดยทั่วไป แนวทางของอาคารสมัยใหม่มักไม่เน้นรายละเอียดตกแต่งอาคาร มีความเรียบง่ายเป็นพื้นฐาน จึงสนับสนุนความถูกต้องและน่าเชื่อถือของสมมติฐานการวิจัยมากยิ่งขึ้น

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่า ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.2 – 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่า ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทยจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยี ในสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ควรมีการนำวัสดุก่อสร้างแบบเก่ามาใช้งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	3.11	0.93	3.51	0.83	-3.92*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t \geq ± 1.96)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่า ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.2-5 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่า ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่ากลุ่มสถาปนิกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่าต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่า ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไปมีความแตกต่างกัน ต่อคำถามที่ว่า *ควรมีการนำวัสดุก่อสร้างแบบเก่ามาใช้ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัย*

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าความเป็นลักษณะไทย จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องแบบเก่า ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นในระดับปานกลางค่อนข้างเห็นด้วย ต่อการนำวัสดุก่อสร้างแบบเก่ามาใช้ในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ โดยกลุ่มสถาปนิกซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์จากอดีต ด้านสถาปัตยกรรมไทยมากกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไป จึงทำให้สามารถในการจำแนกลักษณะสถาปัตยกรรม และรู้ถึงแนวทางในการพัฒนาออกแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ที่จะสื่อความเป็นลักษณะไทยได้ เพราะมีข้อมูลในการตัดสินใจอยู่แล้ว และพร้อมที่จะนำออกมาใช้ในการตัดสินใจเลือกและนำมาใช้ให้เกิดความเหมาะสมได้ แต่ค่อนข้างลังเลที่จะยอมรับการใช้วัสดุก่อสร้างแบบเก่า ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไปค่อนข้างพอใจที่จะเห็นมีการใช้วัสดุแบบเก่าในงานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เนื่องจากมีความง่ายต่อกลุ่มบุคคลทั่วไป ในการมองเห็นนัยของอดีตที่ซ่อนอยู่ผ่านสื่อ อยางวัสดุที่มีรูปแบบใกล้เคียงของในอดีต ตัวอย่าง เช่น การใช้งานก่ออิฐโชว์แนวหรือหินทราย กับอาคารสมัยใหม่ที่มีรูปแบบค่อนข้างเป็นสากล ยังสามารถเชื่อมโยงอดีตได้ดี ดูจากค่าความเป็นลักษณะไทยค่อนข้างสูงมาก จากกรณีการใช้วัสดุผิวด้าน (ก่ออิฐโชว์แนว) ในอาคารศูนย์ข้อมูลอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสุชนาลัย และกรณีการใช้วัสดุจากทรัพยากรท้องถิ่น (หินทราย) ในอาคารศูนย์บริการข้อมูลพนมรุ้ง บุรีรัมย์ เป็นต้น จึงสนับสนุนความถูกต้องและน่าเชื่อถือของสมมติฐานการวิจัยมากยิ่งขึ้น

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตารางที่ 5.3 – 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยี ในสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่	กลุ่มสถาปนิก		กลุ่มบุคคลทั่วไป		ค่า t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ควรมีการพัฒนาจากรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตเท่านั้น	2.71	1.08	2.91	1.08	-1.65
รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางวัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	3.26	0.91	3.48	0.77	-2.25*

* มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่า t $\geq \pm 1.96$)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 5.3-5 สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) พบว่า กลุ่มสถาปนิกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องต่ำกว่ากลุ่มบุคคลทั่วไปเล็กน้อย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ด้วยวิธีการทางสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปผลได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป ไม่มีความแตกต่างกัน

สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ จากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ระหว่างกลุ่มสถาปนิกกับกลุ่มบุคคลทั่วไป พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเฉพาะการยอมรับว่ารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ พัฒนาไปในทางที่ดีจากการใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนั้น ทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติทางเดียวกัน แต่กลุ่มบุคคลทั่วไปยอมรับได้มากกว่ากลุ่มสถาปนิก โดยมีระดับความคิดเห็นปานกลางค่อนข้างเห็นด้วย นั้นแสดงว่า ทั้งกลุ่มสถาปนิกและกลุ่มบุคคลทั่วไป มีความเห็นสอดคล้องกัน ในลักษณะมีแนวโน้มไม่ค่อยจะยอมรับว่า รูปแบบสถาปัตยกรรม

ไทยสมัยใหม่ ควรจะมีการพัฒนาจากรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในอดีตเท่านั้น โดยนัยแสดงว่า รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยในแง่การใช้วัสดุก่อสร้างและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ไม่จำเป็นต้องมีรูปแบบใกล้เคียงกับของในอดีต โดยการใช้วัสดุสมัยใหม่แทนการใช้วัสดุแบบเก่าได้ จึงทำให้รูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เปลี่ยนแปลงแตกต่างจากเดิมอย่างมาก และพัฒนาไปในทางที่ดีด้วย โดยกลุ่มบุคคลทั่วไปมีทัศนคติต่อการพัฒนาดังกล่าว ค่อนข้างดีกว่ากลุ่มสถาปนิกเล็กน้อย ซึ่งความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มดังกล่าว ค่อนข้างมองต่างมุม กับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งมีแนวคิดว่า การพัฒนาสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่จะต้องมีแนวทาง ที่มาและรากฐานที่ดี ด้วยสถาปัตยกรรมไทยในอดีตเป็นต้นแบบในการปรับปรุง เพื่อให้เกิดความแตกต่างและเอกลักษณ์ของแต่ละยุคสมัย งานสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่จึงจะมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความทันสมัย ตามแบบสถาปัตยกรรมสากล โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นส่วนสำคัญในการคิดปรับปรุง ที่จะใช้งานให้เหมาะสม และตอบสนองวิถีชีวิตในปัจจุบัน โดยสอดคล้องกับที่ สมภพ ภิรมย์ (2531: 18) ได้กล่าวไว้ว่า "...สถาปัตยกรรมสมัยใหม่ควรให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันบ้างหรือไหน ถ้าจะไม่กินมรดกเก่า คิดทำใหม่ก็ขอให้มียะโรอย่างหนึ่งที่แสดงออกถึงเป็นไทย จริง ยาก ก็ควรพยายาม แต่การที่ท่านจะคิดใหม่ ทำใหม่นั้น แม้นยำมรดกเก่า ก่อน หรือถ้าจะสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไทยใหม่ ท่านต้องศึกษาวิญญานสถาปัตยกรรมของปู่ พ่อให้มาเข้าใจถ่องแท้ก่อน..."

อย่างไรก็ดี ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกันว่า สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ควรมีความเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การใช้วัสดุสมัยใหม่ เป็นคำตอบส่วนหนึ่งที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ได้